

Europos Sajungos oficialusis leidinys

C 297

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

49 tomas

2006 m. gruodžio 7 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

I *Informacija*

Taryba

2006/C 297/01 Tarybos Išvados dėl kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos 1

2006/C 297/02 Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybų atstovų rezoliucijos dėl jaunimo dalyvavimo ir informavimo aktyviam jo Europos pilietiškumui skatinti bendrų tikslų įgyvendinimo 6

Komisija

2006/C 297/03 Euro kursas 11

2006/C 297/04 Pranešimas dėl Bendrijoje galiojančių antidempingo, antisubsidijų ir apsaugos priemonių taikymo po plėtros, kai prisijungs Bulgarijos Respublika ir Rumunija, ir dėl peržiūros galimybės 12

2006/C 297/05 Pranešimas importuotojams — Produktų iš Juodkalnijos importas į Bendriją 13

2006/C 297/06 Leidimas teikti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis — Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja⁽¹⁾ 14

2006/C 297/07 Valstybės pagalba — Prancūzija — Valstybės pagalba C 47/2006 (ex N 648/2005) — Mokesčio lengvata už vaizdo žaidimų kūrimą — Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį⁽¹⁾ 19

2006/C 297/08 Valstybės pagalba — Švedija — Valstybės pagalba C 46/2006 (ex N 347/2006) — Atleidimas nuo CO₂ mokesčių kurui, naudojamam įrenginiuose, kuriems taikoma EB Dujų išmetimo leidimų prekybos schema — Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį⁽¹⁾ 27

2006/C 297/09 Valstybės pagalba — Graikija — Valstybės pagalba C 44/2006 (ex N 614/2005) — Regioninė pagalba Graikijos tekstilės, drabužių ir odos sektoriui — Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį⁽¹⁾ 38

LT

2006/C 297/10	Valstybių narių pranešama informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal 2002 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiama užimtumui ⁽¹⁾	43
2006/C 297/11	Valstybių narių pranešama informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 68/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo pagalbai mokymui ⁽¹⁾	44
2006/C 297/12	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M. 4504 — SFR/TELE 2 France) ⁽¹⁾	46
2006/C 297/13	Išankstinis pranešimas apie koncentraciją (Byla Nr. COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB) — Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka ⁽¹⁾	47
2006/C 297/14	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.4242 — Thermo Electron/Fisher Scientific) ⁽¹⁾	48
2006/C 297/15	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.4271 — Daikin/OYL) ⁽¹⁾	48
2006/C 297/16	Neprieštaravimas praneštai koncentracijai (Byla Nr. COMP/M.4428 — AXA/Gerflor) ⁽¹⁾	49
	EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ	
	ELPA priežiūros tarnyba	
2006/C 297/17	ELPA valstybių pateikta informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal EEE susitarimo XV priedo 1 punkto f papunktyje nurodytą aktą [Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms]	50
	ELPA Teismas	
2006/C 297/18	2006 m. gegužės 3 d. Teismo sprendimas, Byloje E-3/05 — ELPA priežiūros institucija prieš Norvegijos Karalystę (Susitariančiosios šalies įsipareigojimų neįvykdymas — laisvas darbuotojų judėjimas — migruojančių darbuotojų, kurių šeimos nariai gyvena ne jų darbo EEE valstybėje, socialinė apsauga — regioninis gyvenamatosios vienos reikalavimas išmokomis šeimai gauti — Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 73 straipsnis — Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis — diskriminacija — darnaus sureguliuavimo skatinimo pagrindas	51
2006/C 297/19	2006 m. birželio 29 d. Teismo sprendimas, (Sujungtose bylose E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05 ir E-9/05) — ELPA priežiūros institucija prieš Lichtenšteino Kunigaikštystę (Susitariančiosios šalies įsipareigojimų neįvykdymas — 2002 m. rugpjėjo 16 d. Komisijos direktyva 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos Direktyva) — 2000 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų Direktyva) — 2000 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universalijų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universalijų paslaugų Direktyva))	52

Klaidų ištaisymas

2006/C 297/20	Valstybės pagalbos N. 625/06 — Italija — klaidų ištaisymas (OL C 291, 2006 11 30)	53
2006/C 297/21	Valstybės pagalbos N. 51/06 — Italija — klaidų ištaisymas (OL C 291, 2006 11 30)	53
2006/C 297/22	UK-Kardifas: Reguliaraus oro susiekimo vykdymas — Jungtinė Karalystė kviečia dalyvauti konkurse pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 4 straipsnio 1 dalies d punktą dėl reguliarojo oro susiekimo tarp Kardifo ir RAF Valley, Anglesis (OL C 248, 2006 10 14) (OL S 197, 2006 10 14, atviras konkursas, 208709-2006)	53

I

(Informacija)

TARYBA

Tarybos Išvados dėl kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos

(2006/C 297/01)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdamas į tai, kad:

- kultūros paveldas ir kultūrinis turinys bei kultūrų raiška įkūnija ir išreiškia Europos Sąjungos bendras bei pagrindines vertėbes ir rodo Europos kultūrinę bei kalbinę įvairovę;
- kultūrinis turinys atlieka svarbų socialinį ir ekonominį vaidmenį. Piliečiams ir mokslininkų bendruomenei tikrai reikalingas skaitmeninis turinys. Mūsų kultūros paveldo skaitmeninimas ir internetinė prieiga prie jos gali skatinti kūrybines pastangas ir remti veiklą kituose sektoriuose, pavyzdžiu, mokymosi ir turizmo srityse, tokiu būdu stiprindami pagal Lisabonas strategiją konkurencingumą ir augimą visoje Europoje;
- būtina koordinuoti veiksmus Bendrijos lygiu, kad būtų išvengta pastangų dubliavimosi ir būtų kuriamos sąveikos; vis dėlto vykdant šiuos veiksmus reikia atsižvelgti į tai, kad dabartinis pažangos ir koordinavimo, susijusio su turinio skaitmeninimu ir skaitmeniniu išsaugojimu, lygis valstybėse narėse, taip pat ir nacionaliniai prioritetai šioje srityje labai skiriasi.

1. PALANKIAI VERTINA

- Komisijos komunikatą ir rekomendaciją dėl „kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, išsaugojimo skaitmeniniu formatu ir internetinės prieigos prie jos“ — i2010 strategijos dalį; skaitmeninių bibliotekų iniciatyvą.

2. PATVIRTINA

- Komisijos rekomendacijos dėl kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, išsaugojimo skaitmeniniu formatu ir internetinės prieigos prie jos pagrindinius strateginius tikslus bei pagrindines priemones;
- Europos skaitmeninės bibliotekos — bendro daugiakalbio prieigos punkto prie paskirstyto, t. y. saugomo skirtingų

organizacijų skirtingose vietose, Europos skaitmeninio kultūros paveldo — viziją; ši biblioteka būtų atvira visoms kultūros medžiagos rūšims (tekstams, audiovizualinėms medžiagoms, muziejų eksponatams, archyviniams dokumentams ir t. t.) ir būtų skirta tam, kad kritinis išteklių kiekis būtų greitai pateikiamas vartotojams.

3. PRIPAŽISTA

- valstybėse narėse vykstančių pastangų, siekiant skaitmeninti jų archyvų, bibliotekų ir muziejų turinį ir suteikti prie jų internetinę prieigą, įvairovę, taip pat skirtingą jų pasiektos pažangos lygi;
- vertingą koordinavimo veiklą, kurią atlieka nacionalinių atstovų grupė skaitmeninimo srityje (NRG), kad būtų keičiamasi valstybių narių patirtimi ir stebima pažanga, *inter alia* taikant Dinamiškų veiksmų planą⁽¹⁾.
- poreikių įtvirtinti ši koordinavimo darbą Bendrijos institucijų sistemoje.

4. PABRĖŽIA

- Europos lygiu CENL (Europos nacionalinių bibliotekų direktorių konferencijos) atliktą svarbų darbą;
- organizuojant bei kuriant Europos biblioteką (TEL) — prieigą prie Europoje esančių nacionalinių bibliotekų bendrų išteklių;
- tėsiant šį darbą toliau, kad būtų sukurta Europos skaitmeninė biblioteka
- darbą, kuris vyksta įgyvendinant MICHAEL⁽²⁾ ir MICHAEL PLUS projektus: aprašant ir susiejant muziejų, bibliotekų ir archyvų skaitmenines kolekcijas skirtingose valstybėse narėse ir suteikiant prieigą prie šių kolekcijų;
- tai, kad būsimas darbas turėtų būti grindžiamas šiomis ir susijusiomis iniciatyvomis, norint, kad bibliotekos, muziejai ir archyvai bendradarbiautų suderintu būdu;

⁽¹⁾ Dinamiškų veiksmų planas „ES kultūrinio ir mokslinio turinio skaitmeninimo koordinavimas ES“.

⁽²⁾ Europos kultūros paveldo daugiakalbis aprašas.

- tai, kad iš pat pradžių rengiant Europos skaitmeninės bibliotekos visų kultūrinės medžiagos kategorijų (tekstai, audiovizualiniai, muziejiniai objektai, archyviniai dokumentai ir t.t.) konцепciją ir atliekant techninius pasirengimus, savo veiklos pirminiuose etapuose biblioteka gali išnaudoti kritinio daugiakalbės tekstinės medžiagos kieko galimybės;
- tai, kad svarbu imtis darbo turinio skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir prieigos prie jo srityje visiškai laikantis Bendrijos ir tarptautinės teisės intelektinės nuosavybės srityje.

5. ATKREIPIA DĒMESĮ į

- Komisijos ketinimą vykdyti tyrimus, susijusius su kultūros skaitmeninimo pažanga Europos Sąjungoje, skaitmeninių išteklių ilgalaikio saugojimo socialiniu bei ekonominiu poveikiu ir visuomenėi priklausančių išteklių socialiniu bei ekonominiu poveikiu;
- Komisijos ketinimą bendrai finansuoti skaitmeninimo ir skaitmeninio išsaugojimo kompetencijos centrų tinklą pagal 7-ąją bendrają mokslių tyrimų ir technologinės plėtros programą.

6. RAGINA VALSTYBES NARES

- spręsti klausimus, susijusius su kultūrinės medžiagos skaitmeninimu, skaitmeniniu išsaugojimu ir internetinė prieiga prie jos, kaip nustatyta Komisijos rekomendacijoje, visų pirma šiose išvadose pabrėžiamais aspektais;
- pradiniuose etapuose, atsižvelgiant į priede pateikiamą orientacinių tvarkaraštį ir į skirtingą pradinę padėtį valstybėse narėse,
- **stiprinti nacionalines strategijas ir tikslus** skaitmeninimo ir skaitmeninio išsaugojimo srityje;
- **prisidėti prie Europos skaitmeninės bibliotekos** — bendro daugiakalbio prieigos prie paskirstyto Europos skaitmeninio kultūros paveldo punkto — kūrimo;

— **gerinti bendras** kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos **sąlygas**;

— **stiprinti** susijusios veiklos **koordinavimą** valstybėse narėse ir tarp jų;

— prisidėti prie to, kad būtų parengta veiksminga Europos lygiu padarytos pažangos apžvalga.

7. RAGINA KOMISIJĄ

- pradiniuose etapuose, atsižvelgiant į priede pateikiamą orientacinių tvarkaraštį,
- **skatinti ir koordinuoti darbą kuriant Europos skaitmeninę biblioteką** kaip bendrą daugiakalbį prieigos prie Europos paskirstyto skaitmeninio kultūrinio paveldo punktą,
- prisidėti prie **geresnio politikos koordinavimo** kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos srityje, visų pirma sukuriant valstybių narių atstovų grupę, kad būtų tesiamas NAG koordinavimo darbas Bendrijos institucijų sistemoje užtikrinant tėstinumą, išskaitant veiksmingas pereinamojo laikotarpio priemones, ir naudojimasi igyta patirtimi bei žiniomis;
- **spręsti** klausimus, susijusius su kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos **bendromis sąlygomis**;
- **įvertinti bendrą pažangą, padarytą** valstybėse narėse atitinkamose srityse, atsižvelgiant į jų skirtinges startines pozicijas; ir vertinti bendrą pažangą, padarytą kuriant Europos skaitmeninę biblioteką, ir atitinkamai informuoti Tarybą.

PRIEDO

PRIORITETINIAI VEIKSMAI IR ORIENTACINIS (*) TVARKARAŠTIS**A. VALSTYBIŲ NARIŲ VEIKLA IR TIKSLAI****1. Stiprinti nacionalines strategijas ir tikslus skaitmeninimo ir skaitmeninio išsaugojimo srityje:**

parengiant ir atnaujinant planus bei nacionalines strategijas kultūrinės medžiagos skaitmeninimo srityje	2007
nustatant nacionalines strategijas ilgalaikio išsaugojimo ir deponavimo srityje	2008 m. vidurys
keleriems metams nustatant kiekybinius ir kokybinius tikslus, įtraukiant susijusius finansinius planus kultūrinės medžiagos deponavimo, skaitmeninimo ir internetinės prieigos prie jos bei ilgalaikio išsaugojimo srityje	2007
tiriant ir prireikus inicijuojant bei skatinant viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystę skaitmeninimo srityje	2007-2008

2. Stiprinti koordinavimą valstybėse narėse ir tarp jų:

nustatant nacionalinius koordinavimo mechanizmus, be kita ko, ir regionų bei vietas lygiu, skirtus skaitmeninimo veiklai kultūrinio turinio srityje	2007
keičiantis informacija su kitomis valstybėmis narėmis siekiant sukurti sąveiką, išvengti susiskaidymo bei dubliavimosi	2007-2008
parengiant bendrus medžiagos, kuri turi būti skaitmeninama, atrankos kriterijus tam, kad būtų užtikrinta pridėtinė vertė Europos lygiu	2007

3. Prisidėti prie Europos skaitmeninės bibliotekos kūrimo:

rengiant veiksmų planus ir paskatas kultūros institucijoms, kad esama ir naujai suskaitmeninta medžiaga būtų perkelta į Europos skaitmeninę biblioteką	2007
skatinant privačius turinio turėtojus leisti atlikti paiešką jų autorų teisėmis apsaugotoje medžiagoje ir suteikti prie jos prieigą, pasitelkiant bendrą daugiakalbių prieigos punktą	2008-2009
sudarant teisių turėtojų ir kultūros institucijų, pavyzdžiui, archyvų, bibliotekų ir muziejų, susitarimus ar kolektyvinius susitarimus, pagal kuriuos pastarosios galėtų sutartiniai pagrindais suteikti internetinę prieigą prie autorų teisėmis apsaugotos medžiagos	2009

4. Prisidėti prie to, kad būtų parengta veiksminga Europos lygiu padarytos pažangos apžvalga:

vertinant rezultatus ir patirtį, igytą nacionaliniu lygiu	2008 m. pavasaris
informuojant Komisiją apie šiuos rezultatus bei patirtį ir apie tolesnę veiklą, susijusią su įvairiais jos rekomendacijos dėl kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, išsaugojimo skaitmeniniu formatu ir internetinės prieigos prie jos bei šių išvadų elementais	2008 m.pavasaris

(*) Pasiūlytame veiklos ir tikslų tvarkaraštyje pateikiami valstybių narių ir Komisijos tikslai, tačiau jis néra privalomo pobūdžio.

5. Gerinti bendras kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos sąlygas:

nustatant ir inicijuojant veiksmus, skirtus kliūčių panaikinimui nationalinės teisės aktuose, susijusiuose su kultūrinės medžiagos skaitmeninimu ir internetine prieiga prie jos, taip pat ir mokymosi bei moksliinių tyrimų tikslais arba kitais tikslais, taikant atitinkamas sąlygas.	2008
- turint mechanizmus, skirtus palengvinti „kūrinių našlaičių“ ir nebespausdinamų kūrinių skaitmeninimą bei internetinę prieigą prie jų, visapusiškai paisant turinio turėtojų interesų ir teisių	2008
turint nustatyta teisinę ar kitą veiksmingą sistemą, remiančią skaitmeninį išsaugojimą; tai turėtų apimti skaitmeninės kultūrinės medžiagos deponavimą institucijose, turinčiose tam teisinius įgaliojimus, internetinės medžiagos automatizuotą rinkimą (web-harvesting), kurį atlieka šios institucijos atsižvelgdamos inter alia į Bendrijos teisę duomenų apsaugos srityje, taip pat kopijavimą ir perkėlimą	2009
skatinant kultūros institucijas įgyvendinti atitinkamus skaitmeninio išsaugojimo techninius standartus, skirtus skaitmeninimo darbų srautui organizuoti.	2008

B. KOMISIJOS VEIKLA IR TIKSLAI

1. Skatinti ir koordinuoti darbą, susijusį su Europos skaitmenine biblioteka:

koordinuojant ir skatinant pastangas sukurti bendrą daugiakalbių prieigos punktą, skirtą kultūrinės medžiagos platinimui	nuo 2007 m.
koordinuojant ir skatinant darbą, vykdomą siekiant išspręsti su standartais susijusius klausimus, kad būtų pasiekta sąveika, ir siekiant veiksmingai išspręsti daugiakalbės prieigos klausimą	2007-2008
sukuriant diskusijų su privačiuoju sektoriumi ir atitinkamomis organizacijomis forumą, kad būtų apibrėžti medžiagos teikimo bendram prieigos punktui principai	2007-2008
teikiant finansinius ir kitus išteklius, skirtus veiklai Europos lygiu; pagal septintąją bendrają programą remiant skaitmeninimo ir skaitmeninio išsaugojimo kompetencijos centrų tinklą Europoje, visapusiškai atsižvelgiant į skirtinges valstybių narių galimybes ir į konkretius skirtinges kultūrinio turinio rūšių ypatumus; pagal septintąją bendrają programą remiant inovacines paslaugas palaikančias technologijas, kurios galėtų būti integruotos į bendrą daugiakalbių prieigos punktą	nuo 2007 m.

2. Prisidėti prie **geresnio politikos koordinavimo kultūrinės medžiagos skaitmeninimo, skaitmeninio išsaugojimo ir internetinės prieigos prie jos srityje:**

stebint valstybių narių vykdomą veiklą ir remiant valstybių narių bendradarbiavimą	nuo 2007 m.
padedant valstybėms narėms nustatyti problemas bei stebėti silpnasių vietas ir prireikus siūlant prieones, skirtas paspartinti skaitmeninimo procesą	2008-2009
įsteigiant iš valstybių narių paskirtų ekspertų sudarytą grupę, kad būtų tēsiamas NAG koordinavimo darbas Bendrijos institucijų sistemoje užtikrinant tėstimumą, išskaitant veiksminges pereinamojo laikotarpio priemones, ir naudojimąsi igyta patirtimi ir žiniomis	2007

3. Spręsti klausimus, susijusius su bendromis sąlygomis:

siūlant sprendimus dėl tam tikrų klausimų, susijusių su teisėmis, pavyzdžiui, teisėmis į „kūrinius našlaičius“ ir nebespausdinamus kūrinius, visapusiškai paisant turinio turėtojų interesų ir teisių bei užtikrinant, kad jų būtų veiksmingai laikomasi tarpvalstybiniu lygiu	2008-2009
siūlant korekcines priemones atsižvelgiant į nustatytas silpnąsias vietas, jeigu numatyti rezultatai nebus pasiekti „lanksčiu koordinavimu“	2008-2009

4. Vertinti bendrą pažangą Europos lygiu:

stebint pažangą valstybėse narėse ir kuriant Europos skaitmeninę biblioteką, naudojant kiekybinius ir kokybinius rodiklius, grindžiamus nacionaliniu ir Europos lygiu surinkta informacija	nuo 2007 m.
pateikiant pranešimą apie pažangą valstybėse narėse ir apie pažangą kuriant bendrą daugiakalbių prieigos punktą, visų pirma įvertinant „lankstaus koordinavimo“ metodo sėkmę	2008

Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybų atstovų rezoliucijos dėl jaunimo dalyvavimo ir informavimo aktyviam jo Europos pilietiškumui skatinti bendrų tikslų įgyvendinimo

(2006/C 297/02)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA IR TARYBOJE POSĒDŽIAVĘ VALSTYBIŲ NARIŲ VYRIAUSYBIŲ ATSTOVAI,

kadangi

- (1) 2002 m. birželio 27 d. rezoliucijoje⁽¹⁾ Taryba patvirtino atvirą koordinavimo metodą kaip naują Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje sistemą ir pritarė jaunimui skirtoms keturioms teminėms prioritetenėms sritims, t.y. dalyvavimui, informavimui, savanoriškai veiklai ir geresniams jaunimo reikalų supratimui bei jų išmanymui, kurios akcentuojamos 2001 m. lapkričio mėn. Komisijos baltojoje knygoje „Naujas postūmis jaunimui“;
- (2) 2003 m. lapkričio 25 d. rezoliucijoje⁽²⁾ Taryba patvirtino jaunimo dalyvavimo ir informavimo pagal atvirą koordinavimo metodą bendrus tikslus ir susitarę iki 2005 m. pabaigos pranešti apie tą tikslų įgyvendinimą;
- (3) 2005 m. kovo mėn. Europos Vadovų Taryba⁽³⁾ priėmė Europos jaunimo paktą, kuris yra vienas iš dokumentų, kuriais siekiama Lisabonos strategijos tikslų;
- (4) 2005 m. gegužės 24 d. rezoliucijoje⁽⁴⁾ dėl bendrų tikslų jaunimo informavimo srityje įgyvendinimo Taryba susitarė daugiausia dėmesio skirti aktyvesniams jaunimui skirtų informacijos struktūrų tinklų kūrimui ir jaunimo informavimo veikloje dalyvaujančių asmenų nuolatiniam mokymui;
- (5) 2005 m. gegužės 24 d. rezoliucijoje⁽⁵⁾ dėl jaunų žmonių dalyvavimo atstovaujamosios demokratijos sistemoje išplėtimo Taryba susitarė 2006 m. susitikti ir įvertinti pažangą siekiant šio tikslą, remiantis nacionalinėmis ataskaitomis apie dalyvavimo prioritetą;
- (6) 2005 m. gegužės 24 d. rezoliucijoje dėl veiksmų, kurių imtasi bendradarbiaujant Europos lygiu jaunimo reikalų srityje, įvertinimo⁽⁶⁾ Taryba susitarė dėl priemonių, kuriomis bus toliau plėtojamos atviro koordinavimo metodo įgyvendinimo procedūros;
- (7) 2005 m. lapkričio 15 d. rezoliucijoje⁽⁷⁾ dėl jaunimo reikalų sprendimo Taryba paprašė Komisijos plėtoti struktūrinį dialogą ir paragino Komisiją bei valstybes nares 2009 m. įvertinti Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje sistemą;
- (8) 2006 m. liepos 20 d. komunikate⁽⁸⁾ Komisija pasiūlė patvirtinti bendrų tikslų dėl jaunimo dalyvavimo ir informavimo aktualumą bei galiojamą ir pritaikytį bei suintensyvinti patvirtintą veiklos krypcią įgyvendinimą. Komisija taip pat pasiūlė konkrečius veiksmus struktūriniam dialogui su jaunimu gerinti ir atviro koordinavimo metodo valdymui stiprinti;

pažymédami, KAD

1. Europos jaunimo informavimo chartijoje Europos jaunimo informavimo ir konsultacijų agentūra numato gaires, reglamentuojančias būtiniausius standartus ir kokybės prie-mones, kurie gali būti visapusiškas, nuoseklus ir suderintas požiūris į jaunimo informavimo veiklą, kuri yra jaunimo politikos dalis;
2. Patikslintoje Europos chartijoje dėl jaunimo dalyvavimo vietas ir regioniniame gyvenime Europos Taryba pabrėžė, kaip svarbu sukurti sąlygas realiam jaunu žmonių ir vietas bei regioninių valdžios institucijų dialogui ir partnerystei bei sudaryti galimybes jauniems žmonėms ir jų atstovams visapusiškai dalyvauti su jais susijusiose politikos srityse;

PABRĖŽIA, KAD

1. EB jaunimo ir kartų politikoje turėtų atispindėti socialiniai, ekonominiai ir kultūiniai sunkumai, su kuriais susiduriaama dėl to, kad mažėja Europoje gyvenančių jaunų žmonių;
2. tarpsektorinė jaunimo politika yra labai svarbi norint veiksmingai įgyvendinti Lisabonos strategijos tikslus augimo, užimtumo ir pilietiškumo politikos srityje;
3. jaunimo dalyvavimo ir informavimo bendri prioritetai suteikė stimulo nacionalinei jaunimo politikai ir tebéra esminiai skatinant aktyvų jaunimo, visų pirma mažiau galimių turinčių jaunu žmonių, pilietiškumą;

⁽¹⁾ OL C 168, 2002 7 13, p. 2.

⁽²⁾ OL C 295, 2003 12 5, p. 6.

⁽³⁾ 7619/1/05. 37 išvada

⁽⁴⁾ OL C 141, 2005 6 10, p. 5.

⁽⁵⁾ OL C 141, 2005 6 10, p. 3.

⁽⁶⁾ OL C 141, 2005 6 10, p. 1.

⁽⁷⁾ OL C 292, 2005 11 24, p. 5.

⁽⁸⁾ 11957/06.

4. jaunimo organizacijos vaidina itin svarbū vaidmenį sudarant palankesnes sąlygas jaunimo dalyvavimui bei jį skatinant ir padedant jaunimui visiškai išnaudoti savo potencialą;
5. plėtojant jaunimo politiką, būtina, kad politikos formavimo diskusijoje jaunimui įtakos turinčiais klausimais dalyvautų jauni žmonės, su jaunimu dirbantys asmenys ir jaunimo organizacijos, taip pat jaunimo klausimus tiriantys mokslo darbuotojai, pripažįstant atitinkamas jų kompetencijos sritis;
6. aktyvaus pilietiškumo savyka turėtų būti išplėsta, kad apimtų ne tik socialinius ir politinius aspektus, bet ir kultūrinius, ekonominius bei besikeičiančius technologinius aspektus;
7. įvairios esamos aktyvaus pilietiškumo formos turėtų būti laikomos galimybe stiprinti demokratiją ir įtraukti naujas temas į politinę darbotvarkę;
8. atviras koordinavimo metodas jaunimo reikalų srityje turėtų būti stiprinamas siekiant geriau įgyvendinti bendrus tikslus plėtojant nacionalines jaunimo programas ir strategijas.

SUTINKA, KAD

1. būtų patvirtintas 2003 m. priimtų jaunimo dalyvavimo ir informavimo bendrų tikslų aktualumas ir galiojimas;
2. būtų pritaikytos ir patobulintos priede apibūdintos jaunimo dalyvavimo ir informavimo bendrų tikslų patvirtintos veiklos kryptys;
3. pradedant vietos lygiu ir baigiant Europos lygiu, debatų ir dialogo su jaunimu, su jaunimu dirbančiais asmenimis, jaunimo organizacijomis ir jaunimo klausimus tiriančiais mokslo darbuotojais forumai turėtų būti geriau struktūruoti ir toliau plėtojami;
4. turėtų būti atsižvelgiant į jaunimo nuomones ir į susirūpinimą jiems keliančius klausimus, dialogo procesus grindžiant tiek principu „iš apačios į virš“, tiek principu „iš viršaus žemyn“, kad būtų užtikrintas paties jaunimo manymu aktualią jų gyvenimo aspektų įtraukimas;
5. atitinkamais lygiais formuojant politiką reikėtų deramai atsižvelgti į šį struktūrinį dialogą ir jo rezultatus;
6. turėtų būti sukurtas neoficialus forumas, kurį sudarytų jaunimo, Tarybai pirmininkaujančios ir po to pirmininkaujančios valstybės narės, Europos Parlamento ir Komisijos atstovai; šio forumo susitikimai turėtų vykti reguliariai, kad būtų užtikrintas darbotvarkią jaunimo reikalų srityje nuoseklumas ir tėstinumas;

7. kad jaunimas geriau suvoktų Europos pilietiškumo esmę, turėtų būti naudojamas kitomis iniciatyvomis, pavyzdžiui, Komisijos D planu: demokratija, dialogas ir diskusijos (¹);
8. prioritetenės temos, kurios turi būti svarstomas iki 2009 m. šio struktūrinio dialogo metu, yra: 2007 m. — socialinė įtrauktis ir įvairovė, 2008 m. — kultūrų dialogas ir 2009 m. — tolesnio bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje perspektyvos. Šiuos klausimus reikėtų svarstyti kartu su prioritetenėmis temomis, nagrinėjamomis pagal atvirą koordinavimo metodą jaunimo reikalų srityje ir Europos jaunimo paktą, bei su sutartais horizontaliaisiais prioritetais jaunimo reikalų srityje, pavyzdžiui, kova su diskriminacija ir sveikata. Pirmininkaujančios valstybės narės, vadovaudamosi savo konkrečiomis darbotvarkėmis, vėliau turėtų apibrėžti šias temas.

RAGINA VALSTYBES NARES

1. iki 2007 m. kovo mėn. pabaigos nustatyti, kokioms dalyvavimui ir informavimui skirtoms veiklos kryptims jos ketina skirti daugiausia dėmesio, ir apibrėžti konkrečias jų įgyvendinimo priemones ir (arba) veiksmų planus;
2. sukurti parengiamuosius ir tolesnės susijusios veiklos mechanizmus, kad būtų užtikrintas bendrų tikslų veiksmingas įgyvendinimas bendradarbiaujant su atitinkamais dalyviais, *inter alia* jaunimu, jaunimo organizacijomis, jaunimo klausimus tiriančiais mokslo darbuotojais ir vietas bei regioninėmis valdžios institucijomis;
3. propaguoti regioninių ir vietas valdžios institucijų, jaunimo organizacijų bei jaunimo bendrus dalyvavimo ir informavimo tikslus ir glaudžiai bendradarbiauti su regioninėmis bei vietas valdžios institucijomis, kad būtų užtikrintas kuo visapusiškesnis šių tikslų įgyvendinimas;
4. 2008 m. pabaigoje pranešant apie jaunimo reikalų geresnio supratimo bei jų išmanymo bendrus tikslus, nurodyti, kaip buvo įgyvendintos jaunimo dalyvavimo ir informavimo bendruose tiksluose nustatytos veiklos kryptys.

ATKREIPIA DĖMESĮ Į TAI, KAD KOMISIJA KETINA

1. numatyti konkrečiai jaunimo klausimams skirtą Eurobarometrą;
2. sutelkti Europos jaunimo informavimo tinklus (²) struktūriniam dialogui remti;
3. 2a. toliau plėtoti Europos jaunimo portalą;

(¹) 14775/05 ir 9393/06.

(²) Pavyzdžiui, ERYICA, EURODESK ir EYCA.

4. kartu su atitinkamais partneriais dalyvaujančiose šalyse, dalyvaujant Komisijos nariams ir kitų Europos institucijų atstovams, reguliarai rengti Europos jaunimo savaites, prieš tai surengdama, jeigu yra galimybė, konsultacijas Europos jaunimo portale;
5. rengti susitikimus su jaunais žmonėmis, kurie paprastai neturi ryšių su Europos institucijomis.

RAGINA VALSTYBES NARES IR KOMISIJĄ

1. užtikrinti, kad atviro koordinavimo metodo procesas išliktų atviras bei skaidrus ir kad būtų kuo geriausiai pasinaudota to proceso metu surinkta informacija;
2. plėtoti ir remti nuolatinį struktūrinį dialogą, kuriuo siekiama, kad jaunimas ir kiti atitinkami jaunimo reikalų srities dalyviai laiku ir veiksmingai prisidėtų formuojant jaunimo gyvenimui svarbią politiką;
3. užmezgant šį struktūrinį dialogą bendradarbiauti su atitinkamais dalyviais, *inter alia* su vietas ir regioninėmis valdžios institucijomis, taip pat su švietimo įstaigomis ir nevyriausybinėmis organizacijomis;
4. dėti pastangas, kad būtų užtikrintas sprendžiant jaunimo klausimus tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaujančių asmenų dalyvavimas struktūriniam dialoge, siekiant sukurti nuoseklęsnį ir tarpsektorinį tokį klausimų sprendimo metodą;
5. skatinti visa apimantį požiūrį į šį dialogą, ištraukiant jaunimą, dalyvaujantį įvairių ir novatoriškų formų aktyvaus pilietiškumo veikloje, į organizacijas nesusibūrusį jaunimą bei mažiau galimybų turintį jaunimą, ir sudaryti sąlygas vienodam visų jaunų žmonių dalyvavimui;
6. skatinti mokymąsi kartu jaunimo informavimo ir dalyvavimo srityje, tam tikrais atvejais ištraukiant ES nepriklausančias Europos šalis;
7. vadovaujant savarankiškumo principu sukurti Europos lygio darbo grupę, kuri nagrinėtų jaunimo dalyvavimo ir informavimo bendrų tikslų įgyvendinimo poveikio įvertinimo rodiklius. Komisija raginama pranešti Tarybai apie šios darbo grupės pasiekutus rezultatus;
8. šiam struktūriniam dialogui remti kuo geriau pasinaudoti 2007–2013 m. programa „Veiklus jaunimas“;
9. apsvarstyti šio struktūrinio dialogo įgyvendinimą nacionaliniu ir Europos lygiu, 2009 m. atliekant Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje sistemos įvertinimą.

PRIEDAS

JAUNIMO DALYVAVIMO IR INFORMAVIMO BENDRŲ TIKSLŲ ĮGYVENDINIMO STIPRINIMO PRIEMONĖS

Atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės aplinkybes ir prioritetus ir nepažeidžiant nacionalinių, regioninių ir vietas valdžios institucijų skirtingos atsakomybės valstybėse narėse, gali būti laikomasi šiame neišsamiai sąraše nurodytų veiklos krypcijų:

INFORMAVIMAS**1. Galimybė jauniems žmonėms naudotis informavimo paslaugomis**

- a) nustatyti ir skatinti, visų pirmą geriau koordinuojant informavimo paslaugas savo teritorijoje, nuoseklias ir visapsiusiškas jaunimo informavimo strategijas, kuriose atsižvelgjama į visus jaunimui svarbius klausimus;
- b) sukurti žiniatinklio pagrindu veikiančias informavimo bei konsultavimo tarnybas ir parengti kitus novatoriškus jaunimo informavimo metodus, pavyzdžiu, mobiliuosius jaunimo informavimo padalinius, kad mažiau galimybę turintiems jauniems žmonėms būtų lengviau gauti informaciją.

2. Kokybės informacija

- c) užtikrinti už jaunimo informavimą atsakingų asmenų mokymo ir rengimo galimybes;
- d) toliau plėtoti individualias informavimo ir konsultacijų paslaugas;
- e) plėtoti jaunimo poreikius atitinkančias jaunimo informavimo ir konsultavimo paslaugas ir naudoti informavimo priemones, kuriomis dažniausiai naudojasi jaunimas;
- f) sukurti kokybės standartus ir (arba) kuo geriau pasinaudoti esamomis būtiniausių kokybės standartų gairėmis siekiant užtikrinti aukštostas kokybės informaciją;
- g) pagerinti informacijos kokybės vertinimą;
- h) dėti pastangas siekiant užtikrinti, kad jaunimo klausimų mokslinių tyrimų rezultatai būtų pateikiami suprantamai ir jais būtų patogu pasinaudoti.

3. Jaunimo dalyvavimas informavimo veikloje

- i) skatinti jaunimo organizacijas skleisti informaciją apie pagrindinį jų vaidmenį kuriant pilietinę visuomenę;
- j) didinti jaunimo dalyvavimą kuriant ir vertinant visuomenės informavimo strategijas;
- k) raginti jaunimą dalyvauti renkant, rengiant ir skleidžiant jiems skirtą ir juos dominančią informaciją bei dalyvauti susijusioje konsultavimo veikloje.

DALYVAVIMAS**1. Jaunimo dalyvavimas pilietiniame gyvenime**

- a) sukurti tinkamas sąlygas jaunimo organizacijoms ir jaunimo veiklos grupėms veikti, pavyzdžiu, teikiant finansinę paramą ar priemones jų veiklai vykdyti;
- b) skatinti visapusiskų ir vienodų dalyvavimo galimybų visiems jauniems žmonėms sudarymą;
- c) skatinti jaunimą ir jaunimo organizacijas užmegzti pasaulinio masto partnerystę;
- d) nustatyti naujas dalyvavimo formas ir skatinti bandomoius projektus šioms naujomis formomis remti;
- e) skatinti struktūrinį dialogą su jaunimu jam svarbiais klausimais, į konsultacijų procesą įtraukiant nacionalines jaunimo tarybas ir jaunimą, dalyvaujantį naujų aktyvaus pilietiškumo formų veikloje, pavyzdžiu, tinklų ir veiklos grupių veikloje;
- f) remti dalyvavimui pagrįstų vienos struktūrų, pavyzdžiu, jaunimo tarybų, kurios sistemingai pritraukia jaunimą dalyvauti vienos sprendimų priėmimo organų veikloje, steigimą ir jų jungimąsi į tinklus bei sutelkti regioninių ir vienos valdžios institucijų paramą;

- g) užtikrinti, kad su jaunimu būtų sistemingai konsultuojamasi jiems įtakos turinčiais klausimais ir skatinti kurti bei išgyvendinti vietos jaunimo iniciatyvas;
- h) kurti tarpsektorinę politiką nacionaliniu lygiu ir įtraukti jaunimą į jos išgyvendinimą;
- i) nagrinėti galimybes kurti internete veikiančias asociacijas;
- j) kurti priemones dalyvavimui skatinti, pavyzdžiu, gaires dėl dalyvavimo mechanizmų arba interaktyvius dalyvavimo politikoje interneto forumus.

2. Didesnis jaunimo dalyvavimas atstovaujamosios demokratijos sistemoje

- k) kurti praktines priemones, skirtas užtikrinti didesnį jaunimo dalyvavimą atstovaujamosios demokratijos institucijose, kartu gerbiant žmogaus orumo, laisvės, demokratijos ir lygybės vertybės;
- l) geriau naudotis informacinėmis technologijomis, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jaunimui dalyvauti vietos, nacionalinio, regioninio ir Europos lygio rinkimuose;
- m) tam tikrais atvejais apsvarstyti debatų dėl balsavimo amžiaus galimybę ir visapusiškai pasinaudoti kai kurių valstybių narių įgyta patirtimi;

3. Parama įvairių formų mokymuisi dalyvauti

- n) plėtoti sinerģiją su veiksmais, kurių imamasi švietimo srityje. Europos lygiu tai galima pasiekti glaudžiau siejant veiklą su atviru koordinavimo metodu švietimo ir mokymo srityje. Valstybėse narėse turėtų būti plėtojamos tinkamos priemonės nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu, pavyzdžiu, aktyvaus pilietiškumo iniciatyvos mokyklose;
- o) sudaryti jaunimui neformalaus mokymosi galimybes, kurios padidins jų dalyvavimą kuriant pilietinę visuomenę ir susitiprins mokyklą bei pilietinės visuomenės, jaunimo organizacijų ir savivaldybių darbo su jaunimu ryšius; Ypatingą dėmesį reikėtų kreipti į mažiau galimybių turintį jaunimą;
- p) plėtoti, vertinti ir skleisti geriausią praktiką mokymo apie demokratiją ir jaunimo dalyvavimo srityje.

KOMISIJA

Euro kursas (¹)
2006 m. gruodžio 6 d.

(2006/C 297/03)

1 euro =

	Valiuta	Valiutos kursas		Valiuta	Valiutos kursas
USD	JAV doleris	1,3274	SIT	Slovėnijos tolaras	239,66
JPY	Japonijos jena	152,66	SKK	Slovakijos krona	35,465
DKK	Danijos krona	7,4561	TRY	Turkijos lira	1,9201
GBP	Svaras sterlingas	0,67540	AUD	Australijos doleris	1,6892
SEK	Švedijos krona	9,0757	CAD	Kanados doleris	1,5177
CHF	Šveicarijos frankas	1,5888	HKD	Honkongo doleris	10,3129
ISK	Islandijos krona	91,74	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,9429
NOK	Norvegijos krona	8,1350	SGD	Singapūro doleris	2,0447
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 216,16
CYP	Kipro svaras	0,5781	ZAR	Pietų Afrikos randas	9,4459
CZK	Čekijos krona	28,015	CNY	Kinijos ženminbi juanis	10,3848
EEK	Estijos kronos	15,6466	HRK	Kroatijos kuna	7,3569
HUF	Vengrijos forintas	255,40	IDR	Indijos rupija	12 105,89
LTL	Lietuvos litas	3,4528	MYR	Malaizijos ringitas	4,7116
LVL	Latvijos latas	0,6984	PHP	Filipinų pesas	65,713
MTL	Maltos lira	0,4293	RUB	Rusijos rublis	34,8160
PLN	Lenkijos zlotas	3,8111	THB	Tailando batas	47,342
RON	Rumunijos léja	3,4368			

(¹) Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Pranešimas dėl Bendrijoje galiojančių antidempingo, antisubsidijų ir apsaugos priemonių taikymo po plėtros, kai prisijungs Bulgarijos Respublika ir Rumunija, ir dėl peržiūros galimybės

(2006/C 297/04)

Po 2007 m. sausio 1 d. įvyksiančios plėtros visos antidempingo, antisubsidijų ir apsaugos priemonės automatiškai pradedamos taikyti importui į padidėjusią dvidešimt septynių valstybių narių Bendriją. Vadinasi, šios priemonės bus taikomos ir importui į dvi naujiasias valstybes nares⁽¹⁾). Per plėtrą tam tikri dar prieš 2007 m. sausio 1 d. pradėti tyrimai nebus baigtini. Jei po tokių tyrimų bus priimtos priemonės, jos bus taikomos ir importui į dvidešimt septynių valstybių narių Bendriją.

Komisija praneša, kad ji yra pasirengusi atliliki antidempingo, antisubsidijų ir apsaugos priemonių peržiūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96⁽²⁾ 11 straipsnio 3 dalį, Reglamento (EB) Nr. 2026/97⁽³⁾ 19 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 3285/94⁽⁴⁾ 23 straipsnį, jei bet kuri suinteresuotoji šalis pateiktų prašymą, kuriame pateikta pakankami įrodymų, kad priemonės būtų visai kitokios, jeigu jos būtų pagrįstos informacija ir apie naujiasias valstybes nares. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad be tokių įrodymų plėtra per se néra pakankamas pagrindas peržiūrai iniciuoti. Suinteresuotosios šalys kviečiamos apsilankytį Prekybos GD interneto svetainėje, kurioje aptariamamas plėtros poveikios apsaugai:

(adresu http://europa.eu.int/comm/trade/issues/respectrules/tdi_enlarg/index_en.htm), ir kur galima rasti daugiau informacijos ir konsultacijų tarnybos kontaktinius duomenis.

⁽¹⁾ Bulgarijos Respublika ir Rumunija.

⁽²⁾ Su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2117/2005, OL L 340 2005 12 23, p. 17.

⁽³⁾ Su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004, OL L 77 2004 3 13, p. 12.

⁽⁴⁾ Su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2200/2004, OL L 374, 2004 12 22, p. 1.

PRANEŠIMAS IMPORTUOTOJAMS
Produktų iš Juodkalnijos importas į Bendriją

(2006/C 297/05)

Pranešimu importuotojams, paskelbtu 2004 m. sausio 20 d. Oficialiajame leidinyje Nr. C 14, p. 2, Komisija informavo ekonominėj operacijų vykdymo dokumentus, kad visiems iš Serbijos ir Juodkalnijos importuojamieems produktams būtų taikomas preferencinis režimas, imtis visų būtinų atsargumo priemonių, nes dėl tų prekių išleidimo į laisvą apyvartą gali atsirasti skola muitinei. Pranešimas buvo grindžiamas abejonėmis, ar iš tikrujų ir ar tinkamai buvo tikrinama pagal preferencinių režimų iš Serbijos ir Juodkalnijos importuojamų produktų kilmę, kaip reikalaujama pagal Bendrijos teisę. Pranešimas nebuvo taikomas Kosovui, kaip apibrėžta 1999 m. birželio 10 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Rezoliucijoje Nr. 1244.

2005 m. lapkričio 14 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1946/2005, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 2007/2000 dėl išimtinių prekybos priemonių įvedimo šalims ir teritorijoms, dalyvaujančioms Europos Sąjungos stabilizacijos ir asociacijos procese ar su juo susijusioms, nuo 2006 m. sausio 1 d. pagal tris atskiras muitų teritorijas nustatytos trys atskiros prekių kilmės rūšys, susijusios su autonominėmis prekybos priemonėmis: „Serbijos“ kilmė, „Juodkalnijos“ kilmė ir „Kosovo“ kilmė. Šis skirtumas galioja ir po to, kai praėjusių gegužę buvo priimtas sprendimas dėl Juodkalnijos nepriklausomybės.

Remiantis stebėjimo misijos, kurią Serbijoje ir Juodkalnijoje atliko Komisijos tarnybos, svarbiausiomis išvadomis, Serbijoje veikia pagrindinės struktūros, leidžiančios muitinės administracijai tinkamai tvarkyti ir kontroliuoti preferencinius režimus, pagal kuriuos produktai eksportuojami į Bendriją ir į kitas Balkanų šalis. Tačiau Juodkalnijoje būtini tam tikri teisinių aspektų ir prekių kilmės tikrinimo tvarkos pakeitimai.

Serbijoje atkūrus sėlygas preferenciniams režimams veikti, pranešimas importuotojams dėl produktų importo iš Serbijos ir Juodkalnijos į Bendriją panaikinamas Serbijos atžvilgiu, tačiau lieka galioti visų produktų importui iš Juodkalnijos į Bendriją. Pranešimas netaikomas Kosovui, kaip apibrėžta 1999 m. birželio 10 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Rezoliucijoje Nr. 1244.

Todėl Bendrijos ekonominį operacijų vykdymo dokumentus tam, kad visų iš Juodkalnijos importuojamų produktų importui būtų taikomas preferencinis režimas, rekomenduojama imtis visų būtinų atsargumo priemonių, nes dėl šių prekių išleidimo į laisvą apyvartą gali atsirasti skola muitinei.

Šiuo pranešimu pakeičiamas pranešimas, paskelbtas 2004 m. sausio 20 d. Oficialiajame leidinyje Nr. C 14, p. 2.

Leidimas teikiti valstybės pagalbą remiantis EB sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatomis**Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/06)

Sprendimo priėmimo data	2006 10 12
Pagalbos Nr.	N 53/06
Valstybė narė	Belgija
Regionas	Flandrija
Pavadinimas	„Proefproject van het Vlaamse Gewest voor subsidies voor het vervoer van containers via binnenvaart en estuaire vaart van en naar de Vlaamse kusthavens”.
Teisinis pagrindas	Besluit van de Vlaamse regering tot toekenning van een toelage voor het transport via binnenvaart en estuaire vaart van de Vlaamse kusthavens naar het hinterland
Priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	— įgyvendinti paslaugų perkėlimą iš žemės transporto kelių į vidaus vandenų laivybos kelius; — kompensiuti išorės išlaidas, kurių kelių transportas nepatyrė; — pradiniam etapui pasibaigus generuoti pakankamai intensyvų prekes pervežančio transporto eismą taip, kad tarp Flandrijos pajūrio ir vidaus teritorijos uostų reguliariosios konteinerių transporto paslaugos galėtų būti teikiamos be jokio būtino valstybės kišimosi
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	6 240 776 EUR trejiems metams
Intensyvumas	Upių žiočių laivų statybai arba rekonstrukcijai pagalbos intensyvumas yra 20 % visų išlaidų. Pradinio etapo pagalbos intensyvumas yra 1,14 % ir 3,16 % visų atitinkamai Flandrijos ir Reino sritims skirtų TEU (Twenty foot Equivalent unit) transporto išlaidų
Trukmė (laikotarpis)	2006-2008
Ekonomikos sektoriai	Vidaus vandenų transportas
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Flandrijos regionas tarpininkaujant agentūrai Waterwegen en Zeekanaal S.A.

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 9 13
Pagalbos Nr.	N 223/06
Valstybė narė	Prancūzija

Regionas	Martinikos regionas
Pavadinimas	Régime d'aides sociales à caractère individuel au profit de certaines catégories de passagers des liaisons aériennes régulières entre la Martinique et la métropole, en application de l'article 60 de la loi n° 2003-660 du 21 juillet 2003 de programme pour l'outre-mer
Teisinis pagrindas	Article 60 de la loi n° 2003-660 du 21 juillet 2003 de programme pour l'outre-mer; décret n° 2004-100 du 30 janvier 2004 relatif à la dotation de continuité territoriale instituée par l'article 60 de la loi de programme pour l'outre-mer; arrêté du 7 février 2006 fixant pour l'année 2006 la répartition de la dotation de continuité territoriale instituée par l'article 60 de la loi de programme pour l'outre-mer; délibération du conseil régional de la Martinique n° 04-1012 du 15 juin 2004 portant dispositif de continuité territoriale; délibération du conseil régional de la Martinique n° 04-1711 du 6 octobre 2004 portant autorisation de signer des conventions avec les agences de voyage dans le cadre de la mise en place du dispositif de continuité territoriale; délibération du conseil régional de la Martinique n° 05-1742 du 25 octobre 2005 portant modification du dispositif d'aide au voyage aérien
Priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Pagerinti Martinikos gyventojų mobilumą tarp salos ir kontinentinės Prancūzijos
Pagalbos forma	50 % bilieto į abi puses kainos kompensavimas
Biudžetas	Maždaug 5 mln. EUR per metus
Intensyvumas	50 % bilieto į abi puses kainos
Trukmė	10 metų
Ekonomikos sektoriai	Oro susisiekimas
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Conseil régional de la Martinique — Hôtel de Région — Plateau Roy-Cluny Rue Defferre — BP 601 F-97200 Fort-de-France
Kita informacija	Ataskaita

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 7 4
Pagalbos Nr.	N 279/06
Valstybė narė	Slovakija
Pagalbos pavadinimas	SEN Films s.r.o.
Teisinis pagrindas	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlach verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 - § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR - 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Pagalbos priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Kultūra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija

Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos 9 mln. SKK; Bendra suteiktos pagalbos suma 30,6 mln SKK.
Pagalbos intensyvumas	29,4 %
Trukmė	2006 m. gruodžio 31 d.
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 10 12
Pagalbos Nr.	N 348/2006
Valstybė narė	Nederlandai
Pagalbos pavadinimas	Overgangsbudget voor de liberalisatie van de markt voor inburgeringscursussen voor recente immigranten
Teisinis pagrindas	Artikel 60 Wetsvoorstel Ministeriële Regeling Kamerstukken 2005-2006 30308 nr. 2 & 3.
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Sektorių plėtra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuojamos metinės išlaidos: 2007: 62 mln. EUR, 2008: 40 mln. EUR, 2009: 20 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 122 mln. EUR
Trukmė	2007 m. sausio 1 d. - 2009 m. gruodžio 31 d.
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap Postbus 16375, 2500 BJ Den Haag, Nederland

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 9 13
Pagalbos Nr.	N 387/06
Valstybė narė	Slovakija
Regionas	Nitriansky kraj
Pavadinimas	Renty (t. j. odškodenia za pracovné úrazy a choroby z povolania) pre Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. Prievidza
Teisinis pagrindas	Článok 7 nariadenia Rady (ES) č. 1407/2002 o štátnej pomoci pre uholný priesmysel v kombinácii s číslom 1 písm. f) prílohy k nariadeniu
Priemonės rūšis	Individuali pagalba
Tikslas	Kompensácia už „perimtus įsipareigojimus“

Pagalbos forma	Tiesioginė išmoka
Biudžetas	39,9 mln. SKK
Trukmė	2005 1 1–2005 12 31
Ekonomikos sektoriai	Akmens anglų pramonė
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 6 7
Pagalbos Nr.	N 622/2005
Valstybė narė	Nyderaldai
Pagalbo pavadinimas	Steunregeling voor de aanpassing van het Europese signaleringsysteem (ETCS) in series goederenlocomotieven
Teisinis pagrindas	Regeling, houdende bepalingen voor de subsidiëring van ombouw en typekeuring van ETCS in goederenlocomotieven
Tikslas	Teikti finansinę paramą siekiant padengti ETCS įrengimą serijoje krovinių lokomotyvų, kurie važiuos naujuoju Betuwe maršrutu
Biudžetas	15 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų
Trukmė	2006 — 2007

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2006 9 13
Pagalbos Nr.	NN 9/2006
Valstybė narė	Slovakijos Respublika
Pavadinimas	Valstybės pagalba anglų pramonei
Teisinis pagrindas	Zákon č. 461/2003
Tikslas	kasyklų uždarymas
Biudžetas	191 mln. SKK
Trukmė	2004–2010 metai

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sprendimo priėmimo data	2004 4 20
Pagalbos Nr.	N. 54/2001
Valstybė narė	Italija
Regionas	Provincia autonoma di Trento
Pagalbos pavadinimas	Provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Teisinis pagrindas	Deliberazione della giunta provinciale n. 6749 del 12 giugno 1998, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci — anni 1999 e 2000
Pagalbos priemonės rūšis	Pagalbos schema
Tikslas	Sektorių plėtra
Pagalbos forma	Tiesioginė dotacija
Biudžetas	Planuoojamos metinės išlaidos 10,9 mln. EUR; Bendra suteiktos pagalbos suma 21,8 mln. EUR
Pagalbos intensyvumas	45 %
Trukmė	1999 m. sausio 1 d. — 2000 m. gruodžio 31 d.
Ekonomikos sektorius	Poilsio organizavimo, kultūrinė ir sportinė veikla
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Provincia autonoma di Trento — Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Sprendimo tekštą be konfidencialių duomenų oficialiaja(-iosiomis) kalba(-omis) galima rasti tinklalapyje:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

VALSTYBĖS PAGALBA — PRANCŪZIJA**Valstybės pagalba C 47/2006 (ex N 648/2005) — Mokesčio lengvata už vaizdo žaidimų kūrimą****Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/07)

Toliau pateiktu 2006 m. lapkričio 22 d. autentiška kalba parengtu raštu Komisija pranešė Prancūzijai apie sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūrą dėl nurodytos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir prie jos pridėto rašto paskelbimo dienos suinteresuotosios šalys gali teikti savo pastabas dėl pagalbos priemonių, dėl kurių Komisija pradeda procedūrą, šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Greffé Aides D'Etat
SPA 3 6/5
B-1049 Bruxelles
Faksas (32-2) 296 12 42

Šios pastabos bus perduotos Prancūzijai. Pastabas teikiančios suinteresuotosios šalys gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jų tapatybės.

SANTRAUKOS TEKSTAS**1. PRIEMONĖS APRAŠAS**

2005 m. gruodžio 20 d. Prancūzijos valdžios institucijos pranešė apie ketinimą taikyti mokesčio lengvatą už vaizdo žaidimų kūrimą.

Įmonės, galinčios gauti mokesčio lengvatą — nepriklausomos vaizdo žaidimų kūrimo studijos arba gamintojo filialai. Mokesčio lengvata bus taikoma už tam tikrus kriterijus atitinkančių kompiuterinių vaizdo žaidimų ar pultų, nešiojamųjų ar internetinių žaidimų, šviečiamomojo ar pramoginio šviečiamomojo pobūdžio kompiuterinių programų ir — tam tikromis sąlygomis — kultūrinų pastoviosios atminties kompaktinių diskų kūrimą.

Mokesčio lengvata netaikoma už žaidimus su pornografinio pobūdžio ar itin didelio smurto elementais. Mokesčio lengvata už žaidimus taikoma, jei tenkinamas vienas šių dviejų kultūros kriterijų:

1. Remiantis prancūzų kalba parašytu scenarijumi žaidimais adaptuojamas esamas Europos kultūrinio paveldo kūrinys.
2. Žaidimai tenkina „vaizdo žaidimams taikomą sumanymo kokybę bei originalumo ir indėlio į Europos kultūrų įvairovės bei kūrybos raišką kriterijų“. Šis kriterijus vertinamas „atsižvelgiant į turinio kokybę ir originalumą, scenarijų, patrauklumą, valdymą, sąveikumą ir vaizdo, garso bei grafinius aspektus“.

Kitas kriterijus — Europos kultūros: nuo taškų, suskirstytų pagal kategorijas ir priskirtų biudžeto punktams atsižvelgiant į Europos Sąjungos valstybių narių piliečio statusą, skalės priklauso vaizdo žaidimų europišumas, taigi ir tai, ar galima už juos taikyti mokesčio lengvatą. Taigi taškai skaičiuojami neatsižvelgiant į tai, kur buvo patirtos išlaidos.

Tinkamos išlaidos apima susijusias personalo išlaidas (atlyginimai ir socialinio draudimo įmokos), konkrečiai sankcionuotų vaizdo žaidimų kūrimui skirto ilgalaikio, išskyrus nekilnojamajį, turto finansavimą ir kitas 75 % personalo išlaidų neviršijančias veiklos išlaidas.

Mokesčio lengvata taikoma būtent tokiai išlaidų bazei. Mokesčio lengvatos norma yra 20 % tinkamų išlaidų. Jei tam tikrais finansiniiais metais mokesčio lengvata virsija mokėtiną mokesčių, skirtumas grąžinamas įmonei. Šiai priemonei finansuoti numatyta skirti 30–60 mln. EUR. Planuojama priemonės trukmė — iki 2008 m. gruodžio 31 d.

2. PRIEMONIŲ VERTINIMAS

Šia mokesčio lengvata kai kurioms vaizdo žaidimų gamybos sektoriuje veikiančioms įmonėms suteikiamas atrankinis pranašumas — iš valstybės ištaklių finansuojamas mokesčių mažinimas. Be to, šiame sektoriuje valstybės narės prekiava tarpusavyje, todėl pranešta priemonė yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

Visų pirmą Komisija turi įsitikinti, kad su valstybės pagalba nesusijusiose srityse né viena priemonės nuostata nepriestarauja EB sutarties nuostatom. Tačiau tinkamos išlaidos gali apimti tik įmonės, kuriai teikiama mokesčio lengvata, amortizacijos finansavimą ir personalo išlaidas: neaišku, ar tokios išlaidos apima kitose valstybėse narėse įsikūrusių rango vė išlaidas ir kokiomis sąlygomis. Todėl Komisija negali daryti išvados, kad išlaidų padarymo vietas atžvilgiu priemonė nediskriminacinė. Be to, neaišku, ar mokesčio lengvata gali pasinaudoti bet kokio juridinio statuso nuolatiniai europinių įmonių filialai Prancūzijoje.

Kalbant apie suderinamumą su Bendrijos valstybės pagalbos taisyklemis, Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad praneštai priemonė galioja EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte numatyta išimtis. Pagal šį straipsnį kad būtų sederinama, pagalbos priemonės tikslas turi būti proporcingai ir reikiama remti kultūrą.

Komisija sutinka, kad kai kurie vaizdo žaidimai gali būti kultūriniai produktais pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą. Tai priklauso nuo jų turinio, taigi ir nuo Prancūzijos valdžios institucijų taikomų atrankos kriterijų.

Remiantis pirmuoju Prancūzijos valdžios institucijų pateiktu kultūros kriterijumu šiais žaidimais turi būti adaptuojamas esamas Europos kultūrinio paveldo kūrinys. Tačiau iš Prancūzijos valdžios institucijų pateiktų vaizdo žaidimų pavyzdžių, atitinkančių šį kriterijų, matyti, kad jis gali būti taikomas labai plačiai, o to anaiptol neužtenka norint įrodyti, kad atrinktai vaizdo žaidimais iš tiesų adaptuotas esamas Europos kultūrinio paveldo kūrinys. Todėl Europos kultūrinio paveldo savoka turėtų būti patikslinta.

Be to, mokesčio lengvata teikiama už vaizdo žaidimus, kurie tenkina „vaizdo žaidimams taikomą sumanymo kokybės bei originalumo ir indėlio į Europos kultūrų įvairovės bei kūrybos raišką kriterijų“. Šio antrojo kultūros kriterijaus turinys taip pat gali būti aiškinamas įvairiai: pavyzdžiu, šį kriterijų galėtų tenkinti modeliavimo žaidimai arba abejotino kultūrinio turinio sportiniai žaidimai. Be to, šis „sumanymo kokybės bei originalumo“ kriterijus gali būti taikomas tam, kad būtų atrinkti veikiau pramogos ir užsiėmimo atžvilgiu neblogi vaizdo žaidimai nei tikrai kultūriniai vaizdo žaidimai.

Todėl šiuo tyrimo tarpsniu Komisija abejoja, ar pranešta priemonė leidžia atrinkti išimtinai tikro kultūrinio pobūdžio vaizdo žaidimus, taigi ar ji atitinka EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte apibrėžtą kultūros rėmimo tikslą.

Tarkime, kad šios pagalbos priemonės apibrėžtu vaizdo žaidimų gamybos rėmimas yra kultūrinis tikslas pagal 87 straipsnio 3 dalies d punktą. Dar reikia įrodyti, kad priemonė

parengta taip, kad atitiktų šį tikslą — pavyzdžiu, įrodyti, kad priemonė tinkama, turi pakankamai skatinamąjį poveikį ir yra proporcinga. Šiuo tyrimo tarpsniu Komisija mano, kad Prancūzijos valdžios institucijos nepateikė pakankamai informacijos, kad būtų galima nustatyti, ar priemonė turi pakankamai skatinamąjį poveikį. Proporcinguo atžvilgiu Komisija pažymi, kad mokesčio lengvata sudaro 20 % išlaidų — tai priimtina, jei tinkamos išlaidos teisingai apibrėžiamos ir jei jos apima tik faktiškai patirtas gamybos išlaidos.

Tačiau „kitos veiklos išlaidos“ (be personalo išlaidų ir ilgalaikio turto amortizacijos finansavimo) neturi viršytis 75 % personalo išlaidų. Komisija abejoja, ar apskaičiuojant „kitas veiklos išlaidas“ galima nustatyti įmonių, galinčių gauti mokesčio lengvatą, faktiškai patirtas vaizdo žaidimų gamybos išlaidas ir ar todėl toks skaičiavimas sederinamas su Bendrijos valstybės pagalbos taisyklemis.

Pagaliau, kad pranešta priemonė būtų sederinama su EB sutarimi, ji neturi iškraipyti konkurencijos ir jos poveikis prekybai turi būti ribotas — bendras pagalbos rezultatas turi būti teigiamas. Teikiant mokesčio lengvatą, t. y. sumažinant šio sektoriaus Prancūzijoje įsteigtų įmonių gamybos išlaidas, šių pozicija, palyginti su konkurentais Europoje, visų pirmą Jungtinę Karalystę ir Vokietiją, gali sustiprėti. Prancūzijos valdžios institucijos nepateikė tikslios informacijos apie šios priemonės poveikį Bendrijos vidaus konkurencijai.

Dėl visų šių priežasčių šiuo tyrimo tarpsniu Komisija abejoja, ar pranešta priemonė EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkto atžvilgiu yra sederinama su bendraja rinka. Be to, Komisija abejoja, ar priemonė gali būti sederinama su kitomis Sutarties ar antrinės teisės nuostatomis.

Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnį neteisėta pagalba gali būti išieškota iš gavėjo.

RAŠTO TEKSTAS

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur la réforme citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

1. PROCÉDURE

- Le 20 décembre 2005, les autorités françaises ont notifié la présente mesure d'aide.
- Par lettre datée du 25 janvier 2006, la Commission a demandé des informations supplémentaires, qui ont été fournies par courrier daté du 15 février 2006.

3. Le 3 mai 2006, une réunion a eu lieu entre les services de la Commission et les autorités françaises. À la suite de cette réunion, les autorités françaises ont apporté des changements à cette mesure, dont elles ont informé la Commission par lettre en date du 12 juin 2006.
4. Sur la base de ces changements, la Commission a demandé des informations supplémentaires par lettre datée du 1er août 2006, à laquelle les autorités françaises ont répondu, après une demande d'extension de délai, par courrier daté du 18 septembre 2006.

2. DESCRIPTION DE LA MESURE

2.1. Contexte de la mesure

5. D'après les autorités françaises, la France est historiquement un pays de création de jeux vidéo. Actuellement trois sociétés françaises figurent au rang des tout premiers éditeurs mondiaux: Ubisoft, Atari et Vivendi Universal Games. Outre ces trois éditeurs, près d'une soixantaine de studios de développement indépendants, généralement de taille petite (5-10 personnes) à moyenne (50-60 personnes) participent en France à la création de jeux sur le territoire.
6. Les autorités françaises soulignent par ailleurs que le jeu vidéo s'est affirmé comme "un mode créatif d'expression capable de véhiculer des valeurs sociales, culturelles voire artistiques". Cela serait particulièrement vrai en France. Selon les autorités françaises, il y a en effet une tradition et un savoir-faire français du jeu vidéo, qui sont tournés vers la création originale et où le graphisme et la jouabilité ("gameplay") s'inspirent tout à la fois du cinéma et de la bande dessinée. Le jeu vidéo français se distingue aussi par l'importance des jeux à contenu directement culturel ou ludo-éducatif.
7. Or, selon les autorités françaises, l'environnement économique mondial menace les conditions de la création du jeu vidéo en France. La première raison serait d'ordre technologique: la particularité du jeu vidéo est d'être soumise à un cycle technologique court, marqué par le renouvellement tous les cinq ou six ans des consoles de jeu. L'introduction de nouvelles technologies rend chaque cycle de production plus coûteux et plus complexe puisqu'il faut à chaque fois réinventer la chaîne de production. Le dernier changement de consoles au début des années 2000 a ainsi abouti à des budgets de développement des nouveaux produits très supérieurs à ceux de la génération précédente. Or un nouveau cycle industriel est en cours, avec les mêmes conséquences économiques pour les producteurs de jeux vidéos.
8. En outre, si les éditeurs français de jeux vidéo sont parmi les premiers au rang mondial, les studios européens et notamment français quant à eux souffrent, selon les autorités françaises, d'un manque de compétitivité par rapport

aux autres pays, notamment le Canada. Ainsi, pour un même projet, l'écart de coût de développement peut atteindre 33 % entre la France et les États-Unis et 90 % par rapport au Canada. En effet, le Québec a mis en place un crédit d'impôt sur les dépenses de jeux vidéo (37,5 % sur les dépenses de production éligibles), dont semble bénéficier d'ailleurs Ubisoft, qui a installé une filiale dans ce pays.

9. La concomitance de ces facteurs aurait ainsi provoqué un effondrement du tissu productif français, dont les effectifs seraient en baisse de 50 % depuis 2000. Ainsi une vingtaine de sociétés françaises ont cessé leurs activités entre 2001 et 2004. Cette situation mettrait en péril le secteur de la création de jeux vidéo européenne et française dont la dimension culturelle est essentielle, selon les autorités françaises. Face à ces difficultés, les autorités françaises proposent de mettre en place un mécanisme de soutien à la création de jeux vidéo ayant une dimension culturelle.

2.2. Modalités de la mesure

10. La base juridique de la mesure est un projet d'article de loi instaurant un crédit d'impôt pour dépenses dans la création de jeux vidéo, à insérer dans la loi de finances pour 2006.
- a) *Entreprises et jeux vidéo éligibles*
11. Les entreprises éligibles sont celles qui produisent les jeux vidéos, à savoir les studios de développement, indépendants ou filiales d'éditeurs.
12. Les jeux éligibles sont définis comme les logiciels de loisir mis à la disposition du public sur support physique ou en ligne et intégrant des éléments de création artistique et technologique. Ceci recouvre non seulement le jeu vidéo pour PC ou console, mais aussi le jeu mobile, le jeu en ligne multi-joueurs ou non, le logiciel éducatif ou ludo-éducatif et le CD-Rom culturel si il intègre une interactivité et une créativité suffisante. Un montant minimum de 150 000 EUR de coûts de développement a été fixé pour exclure les jeux qui n'ont pas vocation à une commercialisation significative. De plus, pour être admis au bénéfice du crédit d'impôt, les jeux vidéo devront remplir un certain nombre de critères.
13. Le premier critère sera négatif: seront exclus du bénéfice du crédit d'impôt les jeux vidéo comportant des séquences à caractère pornographique ou de très grande violence.
14. Les jeux vidéo éligibles devront par ailleurs avoir une dimension culturelle. Pour ce faire, les jeux vidéo devront satisfaire l'un de deux critères suivants:
- a) Soit ils développent une adaptation d'une œuvre préexistante du patrimoine culturel européen à partir d'un scénario écrit en français.

- b) Soit ils développent un concept original. Ce critère a été ultérieurement précisé par les autorités françaises: les jeux vidéo sont éligibles sur la base du second critère culturel si ils remplissent "un critère de qualité et d'originalité du concept et de contribution à l'expression de la diversité culturelle et de la création européennes en matière de jeu vidéo". L'appréciation de ce critère comprendra "l'examen de la qualité et de l'originalité du contenu, du scénario, de la jouabilité, de la navigation, de l'interactivité et des composantes visuelles, sonores et graphiques".
15. S'ajoutera enfin un critère "culturel" européen: un barème de points répartis par catégories et affectés par postes en fonction de la qualité de ressortissant d'un État membre de l'Union européenne déterminera le caractère européen des jeux vidéo et donc leur admissibilité au bénéfice du crédit d'impôt. Sont pris en compte pour le barème non seulement les collaborateurs directement engagés par le producteur de jeu, mais aussi ceux rattachés aux éventuelles entreprises sous-traitantes chargées des opérations de fabrication. Le calcul de ce barème est aussi fait indépendamment de la localisation des dépenses: ainsi les dépenses effectuées auprès d'entreprises sous-traitantes établies en Europe seront éligibles.
- b) *Dépenses éligibles*
16. Les dépenses éligibles sont définies de façon à correspondre aux dépenses de conception et de création. En sont notamment exclues les dépenses de débogage et de tests avals. Elles recouvrent par contre:
- a) les charges de personnel (rémunération et charges sociales) afférentes:
 - au réalisateur, à l'adjoint du réalisateur, au directeur artistique, au directeur technique;
 - aux personnes chargées du scénario et des dialogues, du design et de la conception des niveaux de jeu;
 - aux personnes chargées de la programmation;
 - aux personnes chargées du graphisme et de l'animation;
 - aux personnes chargées de l'environnement sonore.
 - b) Les dotations aux amortissements des immobilisations, autres que les immeubles, affectées directement à la création de jeux vidéo agréés;
 - c) Les autres dépenses de fonctionnement, établies de façon forfaitaire à 75 % des dépenses de personnel.
17. Les subventions publiques perçues par les entreprises à raison de dépenses ouvrant droit au crédit d'impôt viendront en diminution de la base de calcul du crédit d'impôt.
- c) *Mécanisme d'application du crédit d'impôt*
18. C'est à l'assiette de dépenses ainsi définies qu'est appliquée le taux de crédit d'impôt. Le taux du crédit d'impôt est de 20 % de l'assiette des dépenses éligibles.
19. Les autorités françaises se proposent par ailleurs d'instituer un plafond par entreprise dans un souci de maîtriser le coût fiscal de la mesure. Dans l'état actuel du projet, les autorités françaises se proposent de fixer ce plafond à 3 millions EUR. Le budget annuel prévisionnel pour ce dispositif est chiffré entre 30 millions EUR et 60 millions EUR.
20. Un mécanisme d'agrément est par ailleurs mis en place afin de vérifier les critères de sélection des jeux vidéo. Cette évaluation sera effectuée par un comité d'experts composé de représentants des administrations françaises et de personnalités qualifiées, qui n'appartiendront pas forcément au monde du jeu vidéo, mais qui pourront aussi représenter d'autres disciplines culturelles. Ce groupe d'experts vérifiera l'éligibilité de l'entreprise, du jeu, la nature des dépenses, et le respect des critères culturels énumérés ci-dessus. Ce comité émettra un avis sur la base duquel le Ministère de la Culture et de la Communication émettra son agrément.
21. Les modalités de versement sont les suivantes: le crédit d'impôt est imputé sur l'impôt sur les sociétés dû au titre du premier exercice clos à compter de la date d'agrément provisoire qui est donné au démarrage du projet, puis sur l'impôt sur les sociétés dû au titre de chaque exercice au cours desquelles les dépenses éligibles ont été engagées. L'agrément définitif est délivré lors de la livraison à l'éditeur. Si l'agrément définitif n'est pas délivré dans un délai de 24 mois à compter de la date de délivrance de l'agrément provisoire, l'entreprise doit reverser le crédit d'impôt qu'elle a utilisé. Enfin, lorsque le montant de la réduction d'impôt au titre d'un exercice excède le montant de l'impôt dû, l'excédent est restitué à l'entreprise.
22. Le dispositif est initialement prévu pour durer jusqu'au 31 décembre 2008.
- ### 3. ÉVALUATION DE LA MESURE
- #### 3.1. Qualification des mesures
23. L'article 87 paragraphe 1 du traité CE dispose: "Sauf dérogations prévues par ledit traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions".
24. La mesure visée par la présente décision consiste en un crédit d'impôt qui vient en déduction de l'impôt sur les sociétés normalement dû par les bénéficiaires. Le caractère de ressource étatique de cette mesure ne fait donc aucun doute.

25. Cette mesure vise à réduire les coûts de production des entreprises bénéficiaires et constitue clairement un avantage qui est par ailleurs sélectif dans la mesure où seul le secteur de production de jeux vidéo peut en bénéficier. Cette mesure constitue donc un avantage sélectif susceptible de créer une distorsion de concurrence au sens de l'Article 87(1) CE.
26. Par ailleurs, selon les informations sur les parts de marchés fournies par les autorités françaises, et qui ne sont disponibles que pour les éditeurs de jeux vidéo, les trois grands éditeurs français de jeux vidéo, à savoir Ubisoft, Atari et VUGames représentaient respectivement 6,4 %, 3,5 % et 4,4 % des parts de marchés des éditeurs de jeux vidéo en 2005 dans l'ensemble formé par le Royaume-Uni, l'Allemagne, la France, l'Espagne et l'Italie. Les studios établis en France, à qui la mesure est destinée, ne représentent qu'une proportion limitée du chiffre d'affaire de ces éditeurs (25 % pour Ubisoft, 10 % pour Atari et 2 % pour VUGames). Ils n'en représentent donc pas moins une proportion non négligeable de la part de marché de ces éditeurs dans les cinq pays européens mentionnés ci-dessus. À l'évidence, le marché des jeux vidéo n'est donc pas un marché national. L'on peut donc considérer que le crédit d'impôt est susceptible d'affecter les échanges entre États Membres.
27. Eu égard à ces considérations, il convient de conclure que ces financements constituent des aides d'État au sens du traité.

3.2. Compatibilité des mesures

3.2.1. Position des autorités françaises

28. Les autorités françaises considèrent que la dérogation visée à l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE s'applique à la mesure notifiée. Cet article précise que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges et de la concurrence dans la Communauté dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Pour établir que les jeux vidéo éligibles au bénéfice de ce crédit d'impôt constituent des objets culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE, les autorités françaises avancent les arguments suivants:

- a) Ces jeux vidéo sont conçus sur la base d'un scénario en langue française, ce qui est un véhicule des modes de pensée associés à l'usage de cette langue.
- b) Les jeux vidéo sont une création artistique et technologique. La part des dépenses artistiques devient en effet majoritaire dans la conception du jeu, au détriment des dépenses de programmation qui ne représentent plus qu'un tiers des coûts d'un projet. En effet, une grande partie de ces dépenses porte sur la substance du jeu, à savoir la qualité de l'interaction, autrement dit la joua-

- bilité ("gameplay"). Cet élément essentiel relève de la dimension culturelle, à savoir le talent artistique.
- c) La dimension culturelle des jeux vidéo transparaît aussi dans les relations complémentaires que ce média a tissées avec le cinéma et qui se manifestent à travers l'utilisation de certaines techniques cinématographiques dans les jeux vidéo (telles que les techniques d'animation), à travers le fait qu'un nombre croissant de jeux vidéo s'inspirent du cinéma et que les jeux vidéos reprennent les modes de narration utilisés au cinéma.
 - d) Cette dimension culturelle du jeu vidéo explique par ailleurs la réflexion actuellement en cours en France autour du statut des auteurs dans le jeu vidéo, réflexion qui va dans le sens de la protection des droits de propriété artistique de certains fonctions créatives telles que la réalisation du scénario interactif, la conception graphique et la création de la composition musicale originale.
 - e) Les autorités françaises soutiennent que la Commission a soutenu cette industrie à travers le programme MEDIA.
 - f) En outre, le caractère culturel des jeux vidéo éligibles serait garanti par les critères de sélection décrits au point 14.
 - 29. De plus, les autorités françaises soutiennent par ailleurs que, conformément à la Communication de la Commission sur l'application des règles relatives aux aides d'État aux mesures relevant de la fiscalité directe des entreprises de 1998, ce crédit d'impôt respecte les principes de légalité générale et notamment les principes du Traité interdisant toute discrimination en fonction de la nationalité et assurant la liberté d'établissement, la libre circulation des marchandises et la libre prestation des services. À ce titre, les autorités françaises soulignent qu'aucune discrimination n'est faite entre collaborateurs nationaux et européens. Toutes les entreprises établies en France, quelque soit leur nationalité, peuvent aussi être bénéficiaires du dispositif.
 - 30. Enfin, les autorités françaises considèrent que la mesure notifiée n'altère pas les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Tout d'abord, la mesure proposée n'est pas discriminatoire, puisqu'elle permet d'associer les talents de tous les États membres de l'Union, sans traitement différencié en fonction des nationalités. Ensuite, les autorités françaises soutiennent que l'intérêt commun réside dans l'existence et le soutien à une production culturelle de jeux vidéo. Ainsi, même si le Royaume Uni et l'Allemagne ont aussi une industrie du jeux vidéo, la concurrence est aujourd'hui essentiellement extra-communautaire et provient des États-Unis, du Canada, de la Corée du Sud et du Japon. Ainsi, l'impact de la mesure devrait s'apprécier au regard de cette concurrence extra-communautaire.

3.2.2. Position de la Commission

31. En premier lieu, et en application du principe établi par la Cour dans l'arrêt Matra⁽¹⁾, la Commission doit s'assurer que les conditions d'accès au crédit d'impôt ne contiennent pas de clauses contraires aux dispositions du traité CE dans des domaines autres que les aides d'État, et notamment qu'elles ne comprennent aucune discrimination en raison de la nationalité.
32. Sur ce point, il convient de noter que la mesure ne paraît contenir aucune restriction quant à la nationalité des personnels employés. Par contre, seules les dotations aux amortissements et les charges de personnels salariés de l'entreprise bénéficiaire du crédit d'impôt semblent être pris en compte dans les coûts éligibles. Il n'apparaît pas clairement si et comment sont pris en compte dans les coûts éligibles les coûts d'entreprises sous-traitantes, qui peuvent être situées dans d'autres États Membres. La Commission ne peut donc à ce stade conclure que la mesure n'introduit aucune discrimination sur la base de la localisation des coûts.
33. Du plus, le fait que les studios de production de jeux vidéo éligibles doivent être établis en France est, compte tenu des règles françaises d'imposition, inhérent à la condition de l'assujettissement en France aux fins de l'impôt sur les sociétés et serait donc justifié par la nature fiscale de la mesure d'aide qui est un crédit d'impôt. Il reste néanmoins à vérifier que les établissements stables français d'entreprises européennes pourraient elles aussi bénéficier du crédit d'impôt quelque soit leur forme juridique.
34. En conclusion, à ce stade, la Commission ne peut conclure que la mesure d'aide ne comporte aucune infraction aux autres dispositions du Traité CE.
35. Concernant ensuite la question de la compatibilité de la mesure avec le marché commun sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d), la Commission souhaite rappeler à titre préliminaire que cette dérogation doit, comme toute dérogation à la règle générale énoncée à l'article 87 paragraphe 1, être interprétée de façon restrictive.
36. Afin d'être compatible sur la base de cet article, une mesure d'aide doit remplir un objectif de promotion de la culture de façon proportionnelle et nécessaire. Elle doit en particulier être évaluée sur la base des questions suivantes:
 1. La mesure vise-t-elle à un réel objectif de promotion de la culture?
 2. Est-elle conçue de façon à remplir cet objectif culturel? En particulier:
 - a) Est-elle un instrument approprié ou existent-ils d'autres instruments mieux appropriés?
 - b) A-t-elle un effet incitatif suffisant?
 - c) Est-elle proportionnelle? Est-ce que le même résultat ne pourrait être obtenu avec moins d'aide?
 3. Est-ce que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce sont limités, de telle manière que le bilan global de l'aide est positif?

⁽¹⁾ Matra v. Commission (Aff. C-225/91), Rec. 1993, I -3203.

1) Existence d'un objectif culturel

37. Les jeux vidéo sont des produits audiovisuels pour lesquels il existe un marché international en pleine expansion, avec une forte concurrence internationale, ainsi que potentiellement des marchés plus locaux.
38. La production de jeux vidéo fait certes appel à des talents créatifs mais cela ne signifie pas nécessairement que ce sont des produits culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d). Certains éléments de créativité interviennt en effet dans la production de nombreux produits qui ne sauraient à l'évidence rentrer dans le champ d'application de cet article (e.g.: design d'automobiles).
39. Toutefois, la Commission a eu l'occasion de déclarer compatibles sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE des mesures de soutien à la création de certains produits audiovisuels sélectionnés sur la base de critères précis visant à identifier ceux qui ont un contenu culturel. Ainsi, dans sa décision du 16 mai 2006 dans le cas n° N45/2006 Crédit d'impôt en faveur de la production phonographique, la Commission a conclu que le soutien à la création d'œuvres musicales remplies certains critères visait à promouvoir la culture. De la même manière, à ce stade, la Commission n'exclut pas que certains jeux vidéo puissent constituer des produits culturels au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du Traité CE. Leur caractère culturel dépendrait de leur contenu et donc en premier lieu des critères de sélection des jeux éligibles utilisés par les autorités françaises.
40. Le premier critère culturel proposé par les autorités françaises pour sélectionner les jeux vidéo éligibles est que ces jeux constituent une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen à partir d'un scénario écrit en français. Or certains des exemples fournis par les autorités françaises de jeux vidéo qui rempliraient ce critère semblent indiquer que ce dernier pourrait être appliqué d'une façon très large, qui ne fournirait pas toutes les garanties nécessaires pour assurer que les jeux vidéo sélectionnés constituent effectivement une adaptation d'une œuvre pré-existante du patrimoine culturel européen. Ainsi, parmi les exemples cités, figure le jeu vidéo "Caméra Café: Le Jeu", basé sur un programme télévisuel français dont l'appartenance au patrimoine culturel européen n'apparaît pas clairement à ce stade. Le concept de patrimoine culturel européen devrait donc être précisé.
41. Les jeux vidéo sont aussi éligibles s'ils remplissent "un critère de qualité et d'originalité du concept et de contribution à l'expression de la diversité culturelle et de la création européennes en matière de jeu vidéo". L'appréciation de ce deuxième critère culturel inclut "l'examen de la qualité et de l'originalité du contenu, du scénario, de la jouabilité, de la navigation, de l'interactivité et des composantes visuelles, sonores et graphiques". Le contenu de ce critère est lui aussi sujet à une interprétation potentiellement large. Il n'est ainsi pas exclu que, sur la base de ce critère, soient éligibles des jeux de simulation, ou des jeux sportifs, par exemple basés sur les courses automobiles, dont le contenu culturel n'apparaît pas clairement à ce stade. Ainsi, ce critère de "qualité et d'originalité du concept" pourrait être utilisé plutôt pour sélectionner de bons jeux vidéo, en termes de divertissement ou d'animation, que des jeux vidéo en effet culturels.

42. Une évaluation, par exemple basée sur la production des dernières années, du pourcentage de jeux vidéo qui seraient éligibles sur la base de ces deux critères permettrait aussi de mieux évaluer leur caractère sélectif. Ainsi, par exemple, si la mesure aboutissait à soutenir la production d'une large proportion de jeux vidéo, il pourrait alors apparaître qu'elle est détournée de son objectif avoué de promotion de la culture, et qu'elle pourrait alors avoir plus un objectif industriel de soutien à un secteur subissant une forte concurrence internationale et une phase de mutation technologique.

43. Il conviendrait enfin d'expliquer le critère qui vise à exclure du bénéfice du crédit d'impôt les jeux de "très grande violence".

44. Pour les raisons décrites ci-dessus, à ce stade, la Commission a des doutes que les critères proposés par les autorités françaises permettent d'identifier uniquement des jeux vidéo qui sont en effet des produits culturels et que la mesure a donc réellement pour seul objectif la promotion de la culture au sens de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE.

2) Est-ce que la mesure est conçue de façon à remplir cet objectif culturel?

45. À supposer que la promotion de la production des jeux vidéo tels que définis sur la base de cette mesure d'aide soit un objectif culturel au sens de l'article 87 paragraphe 3 d), il convient de s'assurer que la mesure est conçue de façon à remplir cet objectif.

46. Dans un contexte où les producteurs de jeux vidéo doivent faire face à des coûts croissants, un crédit d'impôt assis sur les coûts de production de ces jeux vidéo peut être vu comme un instrument approprié pour encourager la production de ces jeux. Les autorités françaises n'ont toutefois pas fourni d'informations démontrant qu'aucun autre instrument ne permettrait d'aboutir au même objectif.

47. Les autorités françaises n'ont pas non plus fourni d'éléments visant à prouver que la mesure a un effet incitatif suffisant et notamment qu'elle est nécessaire pour la production de jeux vidéo ayant un caractère culturel.

48. Enfin, la mesure doit être proportionnelle. Il convient en particulier de s'assurer que le même résultat ne pourrait être obtenu avec moins d'aide. À ce titre, la Commission note que le taux du crédit d'impôt est de 20 % des dépenses éligibles, ce qui semble à première vue et à ce stade raisonnable et en ligne avec les taux déjà acceptés par la Commission dans les cas similaires de promotion de produits culturels⁽²⁾. Il convient néanmoins de s'assurer

que les coûts éligibles sont correctement définis et que seuls les coûts de production réellement supportés sont pris en compte.

49. Or, les "autres dépenses de fonctionnement" (hors charges de personnel et dotations aux amortissements des immobilisations) sont établies forfaitairement à 75 % des dépenses de personnel. La Commission doute que ce calcul des "autres dépenses de fonctionnement" permette de déterminer les coûts réellement supportés pour la création des jeux vidéo par les entreprises éligibles et soit donc conforme aux règles communautaires en matière d'aide d'État. Les autorités françaises ont expliqué qu'elles ont retenu ce mode de calcul des coûts éligibles par analogie avec le dispositif français du crédit d'impôt recherche. Selon les autorités françaises, la Commission a eu connaissance de cette mesure et elle n'aurait pas émis d'objection sur ce mode de calcul.

50. Or il s'avère que le crédit d'impôt recherche est une mesure générale. La Commission n'a donc pas eu par conséquent à se prononcer sur ses modalités d'application et en particulier sur la conformité de ce mode de calcul des coûts éligibles au regard des règles communautaires en matière d'aide d'État.

51. À ce stade, la Commission a des doutes quant à la conformité du calcul des coûts éligibles avec les règles communautaires en matière d'aides d'État.

3) Est-ce que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce sont limités, de telle manière que le bilan global de l'aide est positif?

52. Si les principaux concurrents dans le domaine des jeux vidéo proviennent d'Amérique du Nord et d'Asie, il existe aussi des producteurs de jeux vidéo dans d'autres États membres et en particulier au Royaume Uni et en Allemagne. Ainsi le Royaume-Uni compte environ 160 studios indépendants, et un éditeur national, SCi Games. Quant à l'Allemagne, elle compte une cinquantaine de studios indépendants.

53. Ainsi, en réduisant les coûts de production des entreprises de ce secteur établies en France, ce crédit d'impôt est susceptible de renforcer leur position par rapport à leurs concurrents européens. Les autorités françaises n'ont fourni aucune information précise sur l'impact de cette mesure sur la concurrence intra-communautaire.

54. À ce stade, la Commission doute donc que les distorsions de concurrence et les effets sur le commerce de la mesure sont suffisamment limités de telle manière que le bilan global de l'aide est positif.

⁽²⁾ Voir par exemple décision de la Commission du 16 mai 2006 dans le cas n° N45/2006 crédit d'impôt en faveur de la production phonographique.

Conclusion

55. Pour l'ensemble de ces raisons, à ce stade, la Commission a des doutes que la mesure notifiée soit compatible avec le marché commun sur la base de l'article 87 paragraphe 3 d) du traité CE. La Commission a par ailleurs des doutes que la mesure puisse être compatible sur la base d'autres dispositions. L'article 87 paragraphe 2 n'est clairement pas applicable. L'article 87 paragraphe 3 a) concerne les aides pour les régions assistées, or la présente mesure n'est pas limitée à ces régions. Elle ne constitue pas non plus une projet important d'intérêt européen au sens de l'article 87 paragraphe b). Selon l'article 87 paragraphe 3 c), les aides qui visent à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions peuvent être compatibles avec le marché commun lorsqu'elle n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Les autorités françaises n'ont pas avancé d'arguments permettant de conclure que la mesure notifiée vise au développement de certaines activités au sens de l'article 87 paragraphe 3 c). La Commission note toutefois qu'il n'est pas exclu que cette mesure, qui concerne le développement de nouveaux produits, puisse dans une certaine mesure tomber dans le champ d'application de l'encadrement communautaire des aides d'Etat à la recherche et au développement (¹). Les autorités françaises n'ont toutefois pas fourni les informations nécessaires permettant de vérifier l'éventuelle conformité de la mesure notifiée avec cet encadrement.

56. En conséquence, la Commission requiert l'avis de la France et des parties intéressées sur la mesure notifiée.

4. CONCLUSION

Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission a des doutes à ce stade que la mesure en cause soit compatible avec le marché commun. Par conséquent, conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.

La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du *Journal officiel*, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente.“

(¹) JO C 45 du 17.2.1996, p. 5.

VALSTYBĖS PAGALBA — ŠVEDIJA

Valstybės pagalba C 46/2006 (ex N 347/2006) — Atleidimas nuo CO₂ mokesčių kurui, naudojamam įrenginiuose, kuriems taikoma EB Dujų išmetimo leidimų prekybos schema

Kvietimas teikti pastabas pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/08)

Pagal 2006 m. lapkričio 8 d. raštą, pateikiamą po šios santraukos autentiška dokumento kalba, Komisija pranešė Švedijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūrą dėl minėtos pagalbos.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir prie jos pridėto rašto paskelbimo suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas dėl pagalbos priemonės, dėl kurios Komisija inicijuoja procedūrą, šiuo adresu:

Commission européenne
 Direction générale de la concurrence
 Greffe des Aides d'État
 Rue de la Loi/Wetstraat, 200
 B-1049 Bruxelles
 Faksas (32 2) 296 12 42

Šios pastabos bus perduotos Švedijai. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKOS

1. APIBŪDINIMAS

Minimalūs Bendrijos apmokestinimo lygiai yra nustatyti energijos mokesčių direktyvoje (2003/96/EB) sunaudojamiems energijos produktams ir elektrai. Švedijoje pagal direktyvoje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius yra skaičiuojami šie du mokesčiai: energijos mokesčis ir anglies dioksidu mokesčis. Taikomi skirtinti nacionaliniai mokesčių lygiai: aukštesnis yra taikomas namų ūkiams ir paslaugų bei vietinio šildymo sektoriui (100 % energijos mokesčio ir 100 % anglies dioksidu mokesčio), žemesnis lygis yra taikomas kurui, naudojamam gamybos veiklai pramonėje ir kurui, naudojamam šilumos gamybai kombiniuotosios šilumos ir elektros energijos gamybos įmonėse (0 energijos mokesčio ir 21 % anglies dioksidu mokesčio). Tolimesnis atleidimas nuo mokesčių yra taikomas daug energijos vartojančioms gamybos bendrovėms, kai jų gamyboje vartojamo iškastinio kuro vertė viršija 0,8 % pagamintų produktų pardavimo vertės. Atleidimui nuo mokesčių gamybos pramonėje vartojamam kurui ir kombiniuotosios šilumos ir elektros energijos gamybos įmonėse vartojamam kurui anksčiau buvo taikoma valstybės pagalba. Remiantis Bendrijos dujų išmetimo prekybos direktyva 2003/87/EB, ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistema (toliau — „ES ETS“) įsigaliojo 2005 m. sausio 1 d. Dujų išmetimo prekybos direktyva apima kai kurią energijos srities veiklą ir gamybos pramonės veiklą, jি ipareigoja įrenginių, kuriems taikoma ES ETS, operatorius gauti leidimus šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakoms. Veiklos vykdymo gauna leidimus nemokamai kiekvieno prekybos leidimais laikotarpio pradžioje arba perka iš veiklos vykdymo aukcione ir (arba) rinkoje. Jei pirmasis prekybos leidimais laikotarpis prasideda 2005 m. sausio mėn. ir baigiasi 2007 m. gruodžio mén., Švedija nusprendė išmetimo leidimus išduoti nemokamai.

Minėta priemonė yra atleidimas nuo mokesčių kurui, vartojamam ETS įrenginiuose. Išvairiems gamybos ir energijos sektoriaus ETS įrenginiams siūloma skirti skirtinę atleidimą nuo mokesčių:

- CO₂ mokesčis ir energijos mokesčis nebūtų taikomas kurui, naudojamam gamyboje, vykdant pramoninę veiklą ir kurui, kuris yra naudojamas kai kurios šilumos gamybai ypač veiksmingose kombiniuotosios šilumos ir elektros energijos gamybos įmonėse.
- Kitos kombiniuotosios šilumos ir elektros energijos gamybos įmonės būtų visiškai atleidžiamos nuo energijos mokesčio ir turėtų mokėti 7 % CO₂ mokesčio.

- Kiti įrenginiai, kuriems taikoma ES ETS, t. y. šilumos gamybos įmonės, vartojamam kurui ir toliau mokėtų visą energijos mokesčių ir 86 % CO₂ mokesčio.

Pagal priemonę, apie kurią pranešta, pirmuoju iš trijų pirmiau paminėtų atvejų kurui nebūtų taikomas energijos mokesčis pagal energijos mokesčių direktyvą. Mažiau veiksmingose kombinuotosios šilumos ir elektros energijos gamybos įmonėse šilumos gamybai vartojamam kurui ir vietinio šildymo įmonėse vartojamam kurui bus taikomas energijos mokesčių direktyvoje numatytas minimalus apmokestinimo lygis.

Minėtos priemonės tikslas yra išvengti dvigubo reguliavimo, kuris Švedijos valdžios institucijų nuomone vyko įvedus ES ETS. Taip Švedija pageidauja prisdėti prie visos ES ekonomiškai efektyvios klimato politikos. Visuotine Švedijos klimato politika siekiama reguliuoti CO₂ išlakų mažinimą ETS įmonėse, taikant ES ETS ir palaipsniui panaikinti CO₂ mokesčių. Priemonė, apie kurią pranešta, yra pirmasis žingsnis siekiant panaikinti mokesčių atleidimas nuo likusio CO₂ mokesčio kurui, vartojamam ETS įmonėse, bus įdiegiamas palaipsniui, kai susidarys palankios valstybės biudžeto sąlygos. Schema bus taikoma bet kokio dydžio ir bet kurio regiono bendrovėms, kurių veikla yra susijusi su ETS įrengimais. Planuojamas gavėjų skaičius bus 101–500. Numatyta biudžeto suma yra 358 mln. SEK (38 mln. EUR) per metus ir 2258 mln. SEK (239 mln. EUR) iš viso. Minėta schema galios nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d.

2. IŠANKSTINIS VERTINIMAS IR KOMISIJOS ABEJONĖS

2.1 Pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį

Mokesčių lengvata, apie kurią pranešta, suteikiamas ekonominis pranašumas naudos gavėjams, kurie nepatiria išlaidų, paprastai dengiamų iš einamosios veiklos biudžeto. Kadangi Komisija, atsižvelgdama į „sistemos prigimties ir bendrosios schemas“⁽¹⁾ apibrėžimą, abejoja, kad šiuo pagrindu remiantis galima pateisinti mokesčio sumažinimą ir kadangi panašu, kad įvykdysti 87 straipsnio 1 dalies atitinkami kriterijai, šiame etape Komisija mano, kad priemonę galima laikyti valstybės pagalba.

2.2 Pagalbos suderinamumas su bendraja rinka

Komisija abejoja, kad Švedijos valdžios institucijų pasiūlytas atleidimas nuo mokesčio gali būti patvirtintas remiantis Pagalbos aplinkos apsaugai gairėmis. 51.1 punkto b) papunktis yra netaikytinas, nes pagal siūlomą schemą įmonių mokami mokesčiai būtų mažesni nei Energijos mokesčių direktyvoje nustatyti minimalūs lygiai. Taip pat nepanašu, kad būtų įvykdysti 51.1 punkto a) papunkčio reikalavimai, nes pagalbą gaunančios įmonės savanoriškai neprisiimtu įsipareigojimų arba nesudarytų susitarimų.

Be to, Komisija abejoja, ar pasiūlytą atleidimą nuo mokesčio galima būtų patvirtinti remiantis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu dėl tariamos būtinybės panaikinti „dvigubą reguliavimą“. Šiame etape Komisija abejoja, kaip dvigubas reguliavimas gali paveikti šio klausimo analizę ir ar atleidimas nuo CO₂ mokesčių yra pateisinamas pagal valstybės pagalbos taisykles. Komisijai susirūpinimą kelia šie klausimai:

- Energijos mokesčių direktyva ir ETS yra dvi atskiro Bendrijos teisės priemonės. Nors iš dalies šiomis priemonėmis siekiama tokio paties politinio tikslų, t. y. CO₂ išlakų išorės išlaidų iutraukimo į vidaus sąnaudas, vis dėlto jomis siekiama ir skirtingu tikslu. Tai ypač taikoma minimaliemis apmokestinimo lygiams, kuriais pirmiausia siekiama užtikrinti sklandų vidaus rinkos veikimą. Vis dėlto, siekdamos laikytis Energijos mokesčių direktyvos reikalavimų, valstybės narės gali taikyti įvairius mokesčius, pavyzdžiu, CO₂ mokesčius, kurių tikslas gali atitikti ETS tikslą. Nacionaliniai metodai yra skirtini, ir tik keliose valstybėse narėse į minimalius lygius iutrauktis mokesčiai iš dalies yra CO₂ mokesčis. Jei CO₂ mokesčis taikomas siekiant tenkinti Energijos mokesčių direktyvoje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius — atrodo, toks yra Švedijos atvejis, atleidimas nuo CO₂ mokesčio galėtų iškraipyti konkurenciją vidaus rinkoje, nes srityje, kurioje Bendrijos lygiu buvo suderinti mokesčiai, ypač siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir vienodas konkurencijos sąlygas, padidėtų mokesčio diferencijavimas.

⁽¹⁾ Sukurta Teisingumo Teismo praktikos, patvirtinta, pvz., sprendimu byloje C-88/03 Portugalijos Respublika prieš Komisiją (2006 m. rugpjūčio 6 d. sprendimas) ir priimta Komisijos 1998 m. gruodžio 10 d. Pranešime dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms, OL C 384, 10.12.1998, p. 3.

— Be to, Komisija mano, kad teikiant valstybės pagalbą aplinkosaugos srityje būtina laikytis principo „teršėjas moka“. Negalima pateisinti visų ES ETS dalyvaujančių bendrovių atleidimo nuo CO₂ mokesčio, kadangi bendrovių, nemokamai gavusių išmetimo leidimų, atleidimas nuo mokesčio galėtų prieštarauti principui „teršėjas moka“. Kita vertus, atleidimas nuo CO₂ mokesčio tų bendrovių, kurios turėjo pirkti papildomus leidimus papildomoms išlakoms, galėtų prieštarauti aplinkosaugos logikai, nes būtų naudingas bendrovėms, kurios neinvestavo ir nesumažino teršalų arba terše dar daugiau.

Be to, Komisija turi įvertinti, kokių stiprumu dvigubas reguliavimo mastas iškraipyty konkurenciją ir ar tai nepakenktų Švedijos įmonėms, kaip teigia Švedijos valdžios institucijos. Komisijai būtina toliau išnagrinėti galimybę, ar bendrovės galėjo patirti didesnes išlaidas nei CO₂ mokesčis už teršimą ir kad tais atvejais, kai bendrovės turėjo pirkti leidimus ir tuo pat metu mokėti CO₂ mokesčių už tas pačias išlakas, bendrovėms galėjo susidaryti „dviguba našta“. Kita vertus, jei leidimai skirti nemokamai ir nėra išlakų mokesčio, gali būti nesilaikoma principo „teršėjas moka“. Lyginant ES ETS dalyvaujančių bendrovių ir ES ETS nedalyvaujančių bendrovių finansinę naštą reikia atsižvelgti į tai, kad valstybė narė nustato bendras išlakų kiekie kvotas ir per pirmajį leidimų sistemos laikotarpį bendrovėms turėjo skirti bent 95 % leidimų nemokamai.

Komisija pabrėžia, kad ES ETS tikslas yra apriboti CO₂ išlakas, dalyvaujančioms bendrovėms taikant ekonominę paskatą, mažinant išlakų kiekį dėl mažesnio bendro leistino išlakų kiekie. Siekdama įvertinti, ar CO₂ mokesčis iškraipyty konkurenciją, Komisija turėtų išsamiai išnagrinėti ES ETS taikymo Švedijoje finansinių poveikį. Šiomis aplinkybėmis Komisijai reikėtų išsamesnės informacijos apie mechanizmus, kuriuos gali numatyti Švedijos valdžios institucijos, siekdamos nustatyti galimą „dvigubos naštos“ egzistavimą ir jos dydį kiekvienai atskirai bendrovei bei užtikrinti, kad tik tos bendrovės, kurioms bent iš dalies tokia našta susidaro, būtų atleistos nuo jos taikant atleidimą nuo mokesčio, apie kurį pranešta.

Todėl Komisijai reikia įvertinti, ar pasiūlytas mokesčio sumažinimas yra suderinamas su Energijos mokesčių direktyvos 17 straipsniu ir todėl prašo Švedijos papildyti jau pateiktą informaciją.

RAŠTO TEKSTAS

„Kommissionen önskar underrätta Sverige om att den, efter att ha granskat uppgifter som tillhandahållits av Era myndigheter om det ovannämnda stödet, har beslutat inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 6 juni 2006, som registrerades hos kommissionen samma dag, anmälde de svenska myndigheterna den nedan beskrivna åtgärden till kommissionen. Genom en skrivelse av den 10 juli 2006 begärde kommissionen kompletterande upplysningar. Sverige inkom med kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 11 september 2006 och den 18 september 2006, som registrerades hos kommissionen samma dagar.

2 DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Bakgrund till den anmelda stödordningen

- (2) Gemenskapens minimiskattenivåer för förbrukning av energiprodukter och elektricitet fastställs i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet⁽²⁾ (nedan kallat energiskattedirektivet). I Sverige räknas två olika skatter in i minimiskattenivåerna enligt direktivet, nämligen en energiskatt och en koldioxidskatt. Olika nationella skattenivåer tillämpas, en högre nivå för hushållen och tjänste- och fjärrvärmesektorn (100 % energiskatt och 100 % koldioxidskatt) och en lägre nivå för bränsle som används i tillverkningsprocesser inom industrin och bränsle som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar (0 % energiskatt och 21 % koldioxidskatt). En extra skattenedsättning beviljas tillverkningsföretag inom energiintensiv industri om värdet på det fossila bränsle de använder inom

⁽²⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

produktionen överstiger 0,8 % av försäljningsvärdet på de varor som tillverkas. Den högsta skatten på sådant bränsle uppgår till 0,8 % av försäljningsvärdet plus 24 % av det skattebelopp som ursprungligen översteg sistnämnda belopp. Skattenedsättningarna för bränsle som används inom tillverkningsindustrin och för bränsle som används i kraftvärmeanläggningar har tidigare godkänts som statligt stöd enligt följande tabell:

Tabell 1

Översikt över olika skattenivåer för bränslen som används för uppvärmning inom företagssektorn i Sverige

Förbrukningssektor	Aktuell situation	Godkännande av statligt stöd
1. Tillverkningsindustri		
a) Energiintensiv industri	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt + extra nedsättning av koldioxidskatten enligt 0,8 %-regeln	N 588/2005 + N 595/2005; EU:s minimiskattenivåer iakttas
b) Icke energiintensiv industri	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt	N 588/2005; EU:s minimiskattenivåer iakttas
2. Värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar	0 % energiskatt; 21 % koldioxidskatt	N 594/2005; EU:s minimiskattenivåer iakttas
3. Fjärrvärmeproduktion och tjänstesektorn	100 % energiskatt; 100 % koldioxidskatt	

- (3) I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/91/EG (³) (nedan kallat direktivet om handel med utsläppsrätter), trädde EU:s system för handel med utsläppsrätter (nedan kallat EU:s utsläppshandelssystem) i kraft den 1 januari 2005. Direktivet om handel med utsläppsrätter omfattar vissa energiverksamheter och viss industriproduktion. I direktivet krävs att de som driver anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem skall överlämna utsläppsrätter för sina utsläpp av växthusgaser. Utsläppsrätterna delas ut avgiftsfritt till operatören i början av varje handelsperiod eller köps av operatören på auktion och/eller på marknaden. Under den första handelsperioden, som började löpa i januari 2005 och pågår till december 2007, var medlemsstaterna skyldiga att dela ut minst 95 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt (⁴). Sverige valde att dela ut alla utsläppsrätter avgiftsfritt.

2.2 Den anmeldda stödordningen

- (4) Den anmeldda stödordningen består av skattelätnader för bränsle som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Det föreslås att olika typer av sådana anläggningar inom tillverkningssektorn och energisektorn skall omfattas av följande skattelätnader:

- Bränsle som förbrukas i samband med tillverkningsprocesser inom industriell verksamhet och bränsle som förbrukas för värmeproduktion i vissa högeffektiva kraftvärmeanläggningar skulle helt befrias från både koldioxidskatt och energiskatt (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 21 procentenheter jämfört med dagens situation). De svenska myndigheterna har åtagit sig att tillämpa denna fullständiga befrielse endast på företag som uppfyller villkoren för energiintensiva företag enligt artikel 17.1 a i energiskattedirektivet.
- Bränsle som förbrukas i andra kraftvärmeanläggningar skulle helt befrias från energiskatt och betala 7 % av koldioxidskatten (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 14 procentenheter jämfört med dagens situation).
- Bränsle som förbrukas i andra anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, det vill säga värmeverk, skulle fortsätta betala full energiskatt och betala 86 % av koldioxidskatten (en extra nedsättning av koldioxidskatten med 14 procentenheter jämfört med dagens situation).

(³) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

(⁴) Under den andra perioden inom EU:s system för utsläppshandel, som inleds 2008, kommer medlemsstaterna att åläggas att dela ut minst 90 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt.

- (5) Den anmeldta åtgärden skulle leda till en situation där bränslen i den första av de tre nämnda kategorierna inte skulle omfattas av någon energiskatt enligt energiskattedirektivet. De svenska myndigheterna har dock uppgivit att skattenivån för bränsle som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar som inte är högeffektiva och för bränslen som används i fjärrvärmeanläggningar kommer att följa minimiskattenivåerna i energiskattedirektivet, vilket illustreras i följande tabell:

Beskattning av fossila bränslen som används för värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar och i fjärrvärmeanläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem

Förbrukning	Tung eldningsolja, skatt/m ³		Kol, skatt/1 000 kg		Naturgas, skatt/ 1 000 m ³		Gasol, skatt/ 1 000 kg	
	SEK	euro	SEK	euro	SEK	euro	SEK	euro
Värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar:								
Energiskatt	0	0	0	0	0	0	0	0
Koldioxidskatt	184	20	160	17	138	15	193	21
Summa	184	20	160	17	138	15	193	21
Fjärrvärmeanläggningar:								
Energiskatt	739	79	315	34	239	26	145	16
Koldioxidskatt	2256	242	1963	211	1690	182	2373	255
Summa	2995	321	2278	245	1929	208	2518	271
EU:s minimiskattenivå	130	14	38	4	49	5	0	0

- (6) Anmäljan i detta ärende omfattar de ovan beskrivna skattelättnaderna bara i den mån lättnaderna avser bränslen som används i anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, men där användningen av energiprodukter inte omfattas av första, andra och femte strecksatsen i artikel 2.4 b i energiskattedirektivet. Enligt de bestämmelserna gäller direktivet inte användningen av energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning, dubbel användning av energiprodukter och mineralogiska processer.

2.3 Syftet med den anmeldta stödordningen

- (7) Syftet med den anmeldta stödordningen är att undvika de dubbla styrmedel som enligt de svenska myndigheterna uppkommit på grund av att EU:s utsläppshandelssystem införts. De svenska myndigheterna vill således bidra till en kostnadseffektiv klimatpolitik för EU som helhet.
- (8) Det övergripande syftet med den svenska klimatpolitiken är att enbart med hjälp av EU:s utsläppshandelssystem reglera minskningen av koldioxidutsläpp från anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet och att så småningom avskaffa koldioxidskatten. Den anmeldta stödordningen är det första steget mot att avskaffa koldioxidskatten. Enligt planerna skall befriselsen från koldioxidskatt på resten av det bränsle som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet införas successivt, när statsbudgeten tillåter det.

2.4 Rättslig grund

- (9) Den rättsliga grunden för de föreslagna skattenedsättningarna är ett förslag till lag om ändring i 6 a kap. 1 § 15–17 lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2.5 Stödmottagare

- (10) Stödmottagare är företag, av alla storlekar och i alla regioner, som bedriver verksamhet i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Stödmottagarna är verksamma inom följande sektorer:

Nace-kod

DA 15 – Livsmedels- och dryckesvaruframställning

DB 17 – Textilvarutillverkning

DD2 – Tillverkning av trä och varor av trä, kork, rotting o.d. utom möbler, Tillverkning av varor av halm och flättningsmaterial.

DE21 – Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning.

DG24 – Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter

DH25 – Tillverkning av gummi- och plastvaror

DM34.1 – Tillverkning av motorfordon

E – El-, gas- och vattenförsörjning

- (11) Antalet stödmottagare uppskattas till 101–500.

2.6 Budget och varaktighet

- (12) Den planerade årliga budgeten är 358 miljoner kronor (cirka 38 miljoner euro) och den totala budgeten 2 258 miljoner kronor (cirka 239 miljoner euro)⁽⁵⁾. Den anmälda stödordningen löper från den 1 januari 2007 till den 31 december 2011.

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING

3.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

- (13) Selektiv nedsättning av skatter som tas ut av miljöskyddsskål utgör i regel driftsstöd som omfattas av artikel 87 i EG-fördraget. Artikel 87 är tillämplig på stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (14) Den anmälda skattelätnaden utgör en ekonomisk förmån för stödmottagarna och befriar dem från kostnader som normalt belastar deras driftsbudget. Stödordningen leder till bortfall av skatteintäkter och finansieras således med statliga medel.
- (15) Skattelätnaden gäller bara företag som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. De svenska myndigheterna har hävdat att det ligger i den svenska klimatförändringsstrategins natur och logik att avskaffa koldioxidskatten för anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, eftersom den logiska ekonomiska grunden för den strategin är att tillämpa ett enda marknadsbaserat styrmedel i fall där fler styrmedel inte skulle leda till någon ytterligare minskning av utsläppen. Med hänsyn till definitionen av „systemets art och struktur“, som fastställts i EG-domstolens rättspraxis⁽⁶⁾ och antagits av kommissionen i dess meddelande av den 10 december 1998 om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattningsförflyttning⁽⁷⁾, tvivlar kommissionen emellertid på att skattelätnaden skulle vara berättigad på den grunden. Kommissionen konstaterar vidare att nedsättningen inte gäller lika för alla anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet, eftersom vissa av de berörda anläggningarna skulle fortsätta att betala 7 % respektive 86 % i koldioxidskatt. Kommissionen anser därför i det här skedet att stödet är selektivt.

⁽⁵⁾ Detta innefattar en årlig ökning med 2 % på grund av inflationen.

⁽⁶⁾ Senast bekräftad genom EG-domstolens dom i mål C-88/03, Portugal mot kommissionen (dom av den 6 september 2006).

⁽⁷⁾ EGT C 384, 16.2.1998, s. 3.

- (16) De företag som gynnas av stödet är verksamma på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstater. Det betyder att stödet snedvridar eller hotar att snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Kommissionen anser därför i det här skedet att villkoren i artikel 87.1 i fördraget är uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

- (17) Statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 anses oförenligt med den gemensamma marknaden om det inte omfattas av något av de undantag som anges i fördraget. Ett av undantagen är artikel 87.3 c, enligt vilket stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har antagit gemenskapens riktslinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽⁸⁾ (nedan kallade miljöstödsriktlinjerna) för att med hjälp av dem kunna bedöma om statligt stöd på miljöområdet är förenligt med den gemensamma marknaden enligt den artikeln.

3.2.1 Tillämpliga bestämmelser i miljöstödsriktlinjerna

- (18) Avsnitt E.3.2 i miljöstödsriktlinjerna innehåller regler för bedömning av om driftsstöd i form av nedsättningar eller befrielser från miljöskatter är förenligt med den gemensamma marknaden. Enligt punkt 51.1 b i miljöstödsriktlinjerna kan en nedsättning av en miljöskatt som avser en harmoniserad gemenskapsskatt vara berättigad om det belopp företaget betalar efter nedsättningen fortfarande är högre än gemenskapens harmoniserade minimibelopp.
- (19) Enligt punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna kan också befrielser från miljöskatter som underskrider gemenskapens harmoniserade miniminivåer vara berättigade, om stödmottagarna har ingått frivilliga avtal genom vilka de åtar sig att uppnå miljöskyddsmål under den period för vilken befrielserna gäller. Medlemsstaterna måste noggrant kontrollera att företagen fullgör sina åtaganden, och avtalet måste innehålla föreskrifter om vilka straff som blir följd om åtagandena inte fullgörs. Den bestämmelsen är också tillämplig när en medlemsstat förenar en skattenedsättning med villkor som har samma effekt som sådana frivilliga avtal eller åtaganden.
- (20) Punkt 51.1 i riktslinjerna är tillämplig på nya skatter men kan enligt punkt 51.2 också tillämpas på befintliga skatter, under förutsättning att skatten har en betydande positiv effekt när det gäller miljöskydd och att undantaget har blivit nödvändigt till följd av en betydande förändring av de ekonomiska betingelserna som försatte företagen i en särskilt svår konkurrenssituation.

3.2.2 Tillämpliga bestämmelser i energiskattedirektivet

- (21) Undantag från harmoniserade miljöskatter kan bara godkännas enligt miljöstödsriktlinjerna om de också är tillåtna enligt det berörda harmoniseringsdirektivet. Den åtgärd som anmänts av Sverige kan således godkännas bara i den mån den är förenlig med energiskattedirektivet, genom vilket energibeskattningen har harmoniseras.
- (22) Enligt artikel 17.2 i energiskattedirektivet kan energiintensiva företag i den mening som avses i direktivet beviljas nedsättning av energiskatt ända ner till noll procent. I artikel 17.3 i samma direktiv tillåts skattenivåer ner till 50 % av direktivets miniminivåer för företag som inte är energiintensiva. Enligt artikel 17.4 tillåts en sådan nedsättning bara om stödmottagarna har ingått avtal eller genomfört system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang, som leder till att miljömål uppnås, i stort sett motsvarande vad som skulle ha uppnåtts om gemenskapens vanliga minimiskattesatser hade iakttagits.

3.2.3 Argument som anförs av de svenska myndigheterna

- (23) De svenska myndigheterna har åberopat villkoret i artikel 17.4 i energiskattedirektivet och hävdat att förenligheten med detta kan bedömas genom att marginalkostnaderna för utsläppsminsningar som härrör från minimiskattesatserna respektive utsläppshandelssystemet jämförs. Eftersom marknadspriset för en utsläppsrättighet enligt de svenska myndigheterna är cirka 10 euro per ton koldioxid och gemenskapens genomsnittliga minimiskattesatser motsvarar en koldioxidskatt på omkring 5 euro per ton koldioxid, hävdar de svenska myndigheterna att marginalkostnaden för en utsläppsminskning är

⁽⁸⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

högre inom utsläppshandelssystemet jämfört med minimiskattesatserna, och att utsläppsminskningen inom utsläppshandelssystemet således är större än minskningen hade varit om minimiskattesatserna hade tillämpats. De svenska myndigheterna har dessutom gjort gällande att villkoren för en skattebefrielse i enlighet med artikel 17 i energiskattedirektivet är uppfyllda.

- (24) Enligt de svenska myndigheterna omfattas en skattebefrielse för bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet av villkor som har samma effekt som frivilliga avtal i den mening som avses i punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna. Enligt dem är den tillämpliga bestämmelsen inriktad på miljöeffekten och föreskriver inte på något sätt att villkoren måste vara frivilliga. De svenska myndigheterna hävdar att miljövinsten av EU:s utsläppshandelssystem är känd på förhand, vilket är en fördel jämfört med att använda skattestyrmedlet, och att det saknar betydelse att miljöskyddssyftet uppnås genom ett obligatoriskt EU-system snarare än genom ett frivilligt avtal mellan ett enskilt företag och en medlemsstat.
- (25) Skulle kommissionen finna att den anmeldta åtgärden inte kan godkännas med hänsyn till miljöstödsriktlinjerna, anser de svenska myndigheterna i alla händelser att den uppfyller villkoren för ett undantag enligt artikel 87.3 i EG-fördraget och därfor är förenlig med den gemensamma marknaden genom direkt tillämpning av fördraget tillsammans med artikel 17 i energiskattedirektivet, eftersom den ekonomiska logiken och EU:s övergripande miljöskyddsmål talar mycket starkt för att en koldioxidskatt på bränslen som används i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet bör avskaffas. De svenska myndigheterna anser att de gällande miljöstödsriktlinjerna inte är fullt tillämpliga på åtgärder som vidtas i samband med EU:s utsläppshandelssystem, eftersom riklinjerna antogs före direktivet om handel med utsläppsrätter. Att inte vidta åtgärder för att minimera samhällets kostnader för en gemensam tillämpning av EU:s utsläppshandelssystem och koldioxidskatten skulle enligt dem strida mot gemenskapens rättsuppfattning. Enligt de svenska myndigheterna leder de dubbla styrmedlen i form av samtidig tillämpning av beskattning och utsläppshandel till ökade kostnader både för enskilda operatörer och för samhället, och det faktum att de dubbla styrmedlen åsamkar samhället kostnader bör kunna motivera ett avskaffande av koldioxidskatten.
- (26) De svenska myndigheterna gör gällande att alla marginalskatter, till exempel en koldioxidskatt eller någon annan indirekt skatt som beräknas utifrån mängden förbrukat bränsle, snedvrider priset på utsläppsrätterna och leder till att utsläppsminskningarna sprids ineffektivt över utsläppshandelssystemet. Det gör därfor gällande att eventuella övervinster som härrör från en fri fördelning av utsläppsrätter bör fångas in genom en schablonkatt för att undvika en sådan snedvridning av marginalbeendet inom utsläppshandelssystemet. Den begränsning av koldioxidutsläppen som fastställs genom utsläppshandelssystemet åsamkar kostnader för de operatörer som deltar i systemet, för det första i form av extra kostnader för att köpa nödvändiga utsläppsrätter utöver fördelade utsläppsrätter och för det andra i form av högre elpriser på grund av den begränsning som fastställts för utsläpp från elproduktion som grundar sig på fossila bränslen och det faktum att en eventuell ökning av marginalkostnaden för elproduktion också påverkar marknadspriiset på elektricitet.
- (27) Enligt de svenska myndigheterna snedvrider prismekanismen av beskattning inom utsläppshandelssystemet utan att det ger några miljöfordeler. De anser att en samtidig tillämpning av beskattning och utsläppshandel inte påverkar de totala utsläppen inom utsläppshandelssystemet, eftersom den totala utsläppsnivån avgörs av mängden fördelade utsläppsrätter, och ett eventuellt överskott på utsläppsrätter kommer bara att säljas på marknaden och leda till en ökning av utsläppen inom en annan del av systemet. Det påverkar dock marginalkostnaden för utsläppsminskningar och därmed den totala kostnaden för att nå målet att minska utsläppen. De svenska myndigheterna anser att en samtidig tillämpning av de båda styrmedlen leder till att utsläppsminskningarna fördelas ineffektivt över utsläppshandelssystemet, och resultatet blir att den totala kostnaden för att nå EU:s mål för utsläppsminskningar kommer att öka.
- (28) De svenska myndigheterna gör gällande att snedvridningarna i det långa loppet kommer att påverka investeringarna och därmed till vilken ort framtida produktionskapacitet kommer att förläggas inom de sektorer som omfattas av utsläppshandelssystemet. De europeiska företagens konkurrenskraft på den internationella marknaden kommer att försvagas. Den samtidiga tillämpningen av beskattning och utsläppshandel kommer att leda till att kostnaderna för att minska utsläppen kommer att vara högre än minskningens marknadsvärde. Det är ett ineffektivt sätt att fördela resurser som leder till förlorat välstånd, det vill säga en kostnad för samhället.
- (29) De svenska myndigheterna har gett ett exempel där två operatörer omfattas av EU:s utsläppshandelsystem och där utsläppshandelssystemet inte innehåller någon skatt. I ett sådant fall kommer operatören med de lägre marginalkostnaderna för utsläppsminskningar att minska utsläppen mer, hävdar de svenska myndigheterna. Utsläppsminskningarna kommer att fördelas optimalt eftersom varje operatör kommer att minska utsläppen tills de har samma marginalkostnader för minskningen. De svenska myndigheterna hävdar att om en av operatörerna är skyldig att betala en viss skatt kommer

de ökade marginalkostnaderna för en utsläppsminskning att sporra den operatören att minska utsläppen mer och därmed göra det möjligt för denne att sälja utsläppsrätter på marknaden, vilket leder till lägre marknadspriser på utsläppsrätter. Det gör det möjligt för andra operatörer med potentiellt lägre marginalkostnader för utsläppsminskningar att köpa och använda utsläppsrätter. Denna ineffektiva resursfördelning leder till förlorat välvstånd för samhället. Principskälen för en koldioxidskatt är i praktiken också tillämpliga på andra typer av energiskatter inom EU:s utsläppshandelssystem, eftersom energiskattedirektivet inte gör någon åtskillnad mellan olika slag av indirekta skatter (utom mervärdesskatt) som beräknas utifrån mängden energiprodukter och elektricitet när de frisläpps för konsumtion.

- (30) De svenska myndigheterna gör gällande att om skattebasen och den skattesats som tillämpas harmoniseras fullständigt inom EU-25 för bränslen som förbrukas i de berörda anläggningarna och om skattebasen motsvarade räckvidden för EU:s utsläppshandelssystem, skulle de dubbla styrmedlen inte störa utsläppshandelssystemets funktion, eftersom det bara skulle leda till lägre priser på utsläppsrätter tack vare mindre efterfrågan på eller större utbud på utsläppsrätter. Enligt de svenska myndigheterna omfattar den obligatoriska beskattningen på EU-nivå emellertid bara delar av de bränslen som ger upphov till koldioxidutsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, och det faktum att beskattningen inte tillämpas lika inom utsläppshandelssystemet snedvridar systemets funktion. Möjligheten till nollbeskattning enligt artikel 17.4 i energiskattedirektivet är väsentlig. De svenska myndigheterna hävdar vidare att i Sverige utgör utsläppen från industrisektorn 80 % av den totala mängden fördelade utsläppsrätter, medan situationen för hela EU-25 är att 70 % av de utsläpp som omfattas av utsläppshandelssystemet härrör från fossila bränslen som används inom energisektorn.
- (31) De svenska myndigheterna anser att tillämpningen av koldioxidskatten utöver EU:s utsläppshandelsystem inte kommer att leda till någon ytterligare minskning av den totala mängden utsläpp inom EU, eftersom den mängden fastställs på förhand. De gör gällande att svenska företag kommer att minska sina utsläpp mer än utländska företag som inte ålagts någon skatt, eftersom de svenska företagen har högre kostnader för utsläpp på grund av skatten på bränslen som förbrukas i anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet. Enligt de svenska myndigheternas uppfattning kommer beskattningen bara att leda till en situation där företag i olika medlemsstater åsamkas olika kostnader för sina koldioxidutsläpp. Den grundläggande prismekanismen i utsläppshandelssystemet – som går ut på att alla företag möter samma kostnad för att släppa ut koldioxid – sätts ur spel. Då finns det inte längre någon garanti för att utsläppsminskningarna sker till lägsta möjliga kostnad. Konkurrensen snedvrider till nackdel för svenska företag, som kommer att ha en relativt sett högre kostnad för sina utsläpp, och samma grad av miljöstyrning uppnås till en högre kostnad. Förekomsten av kostnadsineffektiva miljörelaterade styrmedel är ett hinder för att nå målen för Lissabonstrategin.
- (32) De svenska myndigheterna påpekar vidare att kommissionen har godkänt den nationella allokeringsplan (NAP) som Sverige anmälde i enlighet med direktivet om handel med utsläppsrätter, och därmed godkänt en viss nivå av koldioxidutsläpp i Sverige. Att kräva att Sverige skall ha kvar sin koldioxidskatt skulle enligt de svenska myndigheterna i praktiken innebära att Sverige måste minska sina utsläpp ytterligare. De svenska myndigheterna anser dock att kommissionen måste anses ha avhant sig den möjligheten när den godkände den utsläppsnivå som skulle bli följd av den svenska allokeringsplanen.
- (33) Påföljderna för brott mot lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter, genom vilken direktivet om handel med utsläppsrätter införlivades i svensk lagstiftning, fastställs i lagen och uppfyller de krav på påföljder som föreskrivs i punkt 51.1 a i miljöstödsriktlinjerna.

3.2.4 Kommissionens tvivel

Förenlighet med miljöstödsriktlinjerna

- (34) Kommissionen betvivlar att de undantag som de svenska myndigheterna föreslår kan godkännas på grundval av miljöstödsriktlinjerna. Punkt 51.1 b är inte tillämplig, eftersom den skatt som företagen skulle betala enligt den föreslagna stödordningen skulle ligga under miniminivåerna enligt energiskattedirektivet. Inte heller villkoren i punkt 51.1 a förefaller vara uppfyllda, eftersom de företag som gynnas av stödet inte skulle ingå frivilliga åtaganden eller avtal. För att ett företag skall beviljas en skattenedsättning måste det vidta åtgärder som går utöver fullgörandet av en harmoniserad EU-skylldighet. EU:s utsläppshandelssystem utgör emellertid en obligatorisk standard i alla medlemsstater, och därför kan förenligheten med det systemet inte betraktas som en tillräcklig miljöinsats som tillåter statligt stöd.
- (35) Sammanfattningsvis tvivlar kommissionen på att de föreslagna skattelätnaderna – som underskrider gemenskapens minimiskattesatser och inte medför någon miljövinst som går utöver de krav gemenskapen ställer – är förenliga med miljöstödsriktlinjerna.

Förenlighet med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av en ekonomisk bedömning av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel

- (36) När det gäller möjligheten att godkänna den anmälda stödordningen på grundval av behovet att avskaffa de dubbla styrmedel som de svenska myndigheterna hänvisar till anser kommissionen att principen om att förenaren betalar måste beaktas när statligt stöd beviljas på miljöområdet.
- (37) Kommissionen tvekar i detta skede beträffande hur förekomsten av dubbla styrmedel kan komma att påverka dess bedömning och huruvida den kan berättiga till en befrilelse från koldioxidskatt enligt reglerna om statligt stöd. Kommissionen har särskilt följande betänkligheter:
- Energiskattedirektivet och utsläppshandelssystemet är två separata instrument i gemenskapens lagstiftning. Även om de delvis har samma politiska mål, nämligen att internalisera de externa kostnaderna för koldioxidutsläpp, har de också skilda syften. Det gäller särskilt minimiskattenivåerna, vars primära syfte är att få den inre marknaden att fungera smidigt. För att uppfylla kraven i energiskattedirektivet kan medlemsstaterna dock ta ut olika skatter, till exempel koldioxidskatt, som kan ha samma syfte som utsläppshandelssystemet. De nationella strategierna skiljer sig från varandra, och det är bara i vissa medlemsstater som de skatter som ingår i miniminivåerna delvis utgörs av en koldioxidskatt. När en koldioxidskatt tas ut för att uppfylla kraven enligt minimiskattenivåerna i energiskattedirektivet, vilket är fallet i Sverige, kan en nedsättning av en sådan koldioxidskatt således snedvrida konkurrensen på den inre marknaden genom att öka skattedifferentieringen på ett område där skatteharmonisering har genomförts på gemenskapsnivå, framför allt i syfte att skapa en välfungerande inre marknad och lika villkor mellan aktörerna.
 - Att befria alla företag som deltar i utsläppshandelssystemet från en sådan koldioxidskatt kan vara oberättigat, eftersom det skulle kunna strida mot den nämnda principen om att förenaren betalar, om företag som avgiftsfritt tagit emot utsläppstillstånd befrias från skatten. Å andra sidan kan det strida mot miljölogiken att en sådan koldioxidskatt sätts ned för de företag som måste köpa fler utsläppstillstånd därför att de behöver täcka sin extra förörening – det kan leda till att en förmån beviljas de företag som inte gjort investeringar och inte minskat sin förörening eller till och med förenat mer.
- (38) Kommissionen måste dessutom bedöma i vilken utsträckning de dubbla styrmedlen snedvrider konkurrensen, och huruvida denna påstådda snedvridning särskilt drabbar svenska företag, vilket de svenska myndigheterna tycks hävda. Kommissionen behöver närmare undersöka möjligheten att företag kan åsamkas en högre kostnad än koldioxidskatten för sina föröreningar i fall där de måste köpa utsläppstillstånd och samtidigt betala koldioxidskatt för samma utsläpp. Å andra sidan kanske principen om att förenaren betalar inte iakttas i en situation där tillstånden har tilldelats avgiftsfritt och det inte finns någon skatt på utsläpp.
- (39) Kommissionen anser att man vid bedömningen av den samlade finansiella bördan för de företag som deltar i EU:s utsläppshandelssystem jämfört med de företag som inte deltar måste ta hänsyn till att medlemsstaterna fastställer mängden totala utsläppskvoter och att de under den första handelsperioden var tvungna att dela ut minst 95 % av utsläppsrätterna avgiftsfritt till företagen.
- (40) Kommissionen betonar att syftet med EU:s utsläppshandelssystem är just att begränsa koldioxidutsläppen genom att ge de deltagande företagen ett ekonomiskt incitament att minska utsläpp, som härrör från restriktiviteten hos den totala utsläppsgränsen. För att kunna bedöma om samtidig koldioxidskatt eventuellt orsakar en snedvridning av konkurrensen skulle kommissionen i detalj behöva undersöka de ekonomiska konsekvenserna av att EU:s utsläppshandelssystem tillämpas i Sverige. I detta sammanhang skulle kommissionen vidare behöva ytterligare uppgifter om de mekanismer som de svenska myndigheterna kan ha planerat för att fastställa förekomsten av en eventuell extra börd utöver koldioxidskatten och, för varje enskilt företag, fastställa beloppet för denna samt säkerställa att bara företag som faktiskt drabbas, åtminstone delvis, av en sådan bördas befrias från den genom de anmälda skatteundantagen.
- (41) Kommissionen hyser därför tvivel om huruvida den anmälda stödordningen kan anses förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel.

Bedömning av stödordningen mot bakgrund av energiskattedirektivet

- (42) Kommissionen måste dessutom undersöka om den planerade skattenedsättningen är förenlig med artikel 17 i energiskattedirektivet. Därför begär kommissionen att Sverige kompletterar den information som redan lämnats när det gäller tillämpningen av artikel 17, särskilt med uppgifter för ekvivalentestet i artikel 17.4 i energiskattedirektivet.

3.3 Slutsats

- (43) Kommissionens preliminära undersökning har således väckt tvivel beträffande förekomsten av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen tvivlar vidare på att sådant potentiellt statligt stöd är förenligt med miljöstödsriktlinjerna och med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget på grundval av det påstådda behovet av att avskaffa dubbla styrmedel. Dessa tvivel gör det nödvändigt att undersöka frågan vidare, och kommissionen vill ha in synpunkter från de svenska myndigheterna och från andra berörda parter.

4. BESLUT

Kommissionen underrättar härmed Sverige om att den efter att ha undersökt den information som de svenska myndigheterna lämnat i ärendet har beslutat att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

Av ovan anförda skäl uppmanar kommissionen, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget, Sverige att inom en månad för mottagandet av denna skrivelse inkomma med synpunkter och tillhandahålla alla upplysningar som kan bidra till bedömningen av stödet. Kommissionen uppmanar Era myndigheter att omedelbart översända en kopia av denna skrivelse till den potentiella stödmottagaren.

Kommissionen påminner Sverige om att artikel 88.3 i EG-fördraget har uppskjutande verkan och hänvisar till artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, som föreskriver att allt olagligt stöd kan återkrävas från mottagaren.

Kommissionen meddelar Sverige att den kommer att underrätta alla berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse och en sammanfattningsversion i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalsslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. De berörda parterna kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.“

VALSTYBĖS PAGALBA — GRAIKIJA

Valstybės pagalba C 44/2006 (ex N 614/2005) — Regioninė pagalba Graikijos tekstilės, drabužių ir odos sektoriui

Kvietimas pateikti pastabas pagal EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalį

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/09)

2006 m. spalio 24 d. raštu, pateiktu originalo kalba po šios santraukos, Komisija praneša Graikijai apie savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pirmiau minėtos priemonės.

Per vieną mėnesį nuo šios santraukos ir po jos pateikiamo rašto paskelbimo dienos, suinteresuotosios šalys gali pateikti pastabas dėl priemonės, kurios tyrimo procedūrą Komisija pradeda, šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la Concurrence
Greffé des Aides d'Etat
B-1049 Bruxelles
Faksas (32 2) 296 12 42

Šios pastabos bus perduotos Graikijai. Pastabas teikianti suinteresuotoji šalis gali pateikti pagrįstą raštišką prašymą neatskleisti jos tapatybės.

SANTRAUKOS

pagalbos aukščiausias ribas. Ji nustos galioti 2006 m. gruodžio 31 d. Visas biudžetas sudarys apie 150 mln. EUR.

PRIEMONĖS APRAŠYMAS**VERTINIMAS**

2005 m. gruodžio mėn. Graikija pranešė apie pirmiau minėtą pagalbos priemonę, kurios tikslas buvo padėti Graikijos tekstilės ir drabužių pramonei, esančiai krizėje dėl laipsniško kvotų panaikinimo ir visiško importo liberalizavimo nuo 2005 m.

Visa Graikija atitinka reikalavimus gauti regioninę pagalbą pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą iki 2006 m. gruodžio 31 d. Pagalba bus teikiama tiesioginėmis dotacijomis. Dalis pagalbos, apie kurią pranešta, bus suteikta pradinėi investicijų projektams. Dalis pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, yra pagalba veiklai. Pirmiausia tai yra parama, teikiama išmontuoti ir perkelti esamą įrangą, išsigyti gamybos proceso kokybės kontrolei skirtą programinę įrangą, kurti duomenų bazes, taip pat tinklų kūrimui, reklaminėms kampanijoms ir rinkodarai.

Dalis priemonės, apie kurią pranešta, patenka į kelių bendrosios išimties reglamentų taikymo sritis, ypač į bendrosios išimties reglamentų dėl pagalbos MVĮ, dėl pagalbos mokymui ir dėl pagalbos MVĮ moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai taikymo sritis. Pagal EB apibréžimą, gavėjos bus tik MVĮ. Schema bus taikoma atsižvelgiant į dabartinį 2000–2006 m. Graikijos regioninės pagalbos žemėlapį ir į galiojančias

Komisija mano, kad pagalbos schema yra valstybės pagalba. Jai naudojamos valstybės lėšos, ją taikant suteikiamas pranašumas pagalbos gavėjams, ji yra atrankinė ir daro įtaką prekybai.

Komisija išnagrinėjo schemą, atsižvelgdama į EB sutarties 87 straipsnį, ypač remdamasis „Komisijos nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėmis“ (RPG), bendrosios išimties reglamentais dėl valstybės pagalbos MVĮ ir užimtumui.

Komisija pažymi, kad dalis priemonių, apie kurias pranešta, yra pagalba veiklai, kadangi jomis siekiama sumažinti įmonės einamasių išlaidas. Kadangi nėra pakankamo konkretių sunkumų, kuriuos ketinama spręsti taikant pagalbos priemonę, pateisinimo, Komisijai reikia daugiau informacijos, siekiant įvertinti pagalbos veiklai suderinamumą su bendraja rinka.

Ši schema pirmiausia yra skirta Graikijos ekonomikos sektoriui, t. y. tekstilės, drabužių ir odos sektoriui. Komisijos nuomone, vienai veiklos sričiai skirta pagalba gali daryti didelį poveikį konkurencijai atitinkamoje rinkoje, o jos poveikis regioninei plėtrai tikėtinai yra pernelyg ribotas.

Komisija abejoja, ar tokia pagalbos schema, skirta vienam ekonomikos sektoriui, yra sudėtinė regioninės plėtros strategijos dalis. Graikija nepaiškino, kodėl dabartinio visapusio horizontalios pagalbos režimo gali nepakakti išjudinti regioninės plėtros procesą. Be to, tekstilės, drabužių ir odos pramonėje yra didelė konkurencija ir vyksta ekstensyvi valstybių narių tarpusavio prekyba. Todėl tokios schemas patvirtintinas Graikijoje keltų rimtą grėsmę iškraipyti konkurenciją.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta pirmiau, po pirmojo išanksčinio priemonės įvertinimo Komisija abejoja, ar schema gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, ir jeigu taip, tai kiek. Komisija nori surinkti informaciją iš suinteresuotųjų šalių.

Todėl Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 6 straipsnį, kad patikrintų valstybės pagalbos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka.

RAŠTO TEKSTAS

„H Eπιτροπή επιθυμεί να ενημερώσει την Ελλάδα ότι, αφού εξέτασε τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της και που υποβλήθηκαν από τις αρχές της χώρας σας σχετικά με το προαναφερόμενο μέτρο, αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης EK.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της 5ης Δεκεμβρίου 2005, που καταχωρήθηκε από την Επιτροπή στις 8 Δεκεμβρίου 2005 (A/40253), οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή το προαναφερόμενο καθεστώς ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης EK. Με επιστολές της 23ης Δεκεμβρίου 2005 (D/60212), της 22ας Φεβρουαρίου 2006 (D/51560), της 18ης Μαΐου 2006 (D/54076) και της 27ης Ιουλίου 2006 (D/56465), η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες υποβλήθηκαν εν μέρει από τις ελληνικές αρχές με επιστολές της 25ης Ιανουαρίου 2006 (A/30736), της 21ης Μαρτίου 2006 (A/32245), της 8ης Ιουνίου 2006 και της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 (A37004).

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Στόχος του καθεστώτος

- (2) Το καθεστώς ενισχύσεων θα εφαρμόζεται μόνο στον τομέα της υφαντουργίας, της ένδυσης και των υποδημάτων (¹). Το καθεστώς αυτό αποσκοπεί στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων των κλάδων κλωστοϋφαντουργίας, ένδυσης, υποδημάτων και δέρματος της Ελλάδας. Σκοπό έχει την ενίσχυση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους ανωτέρω τομείς προκειμένου να αντιμετωπίσουν την κρίση που διέρχεται επί του παρόντος ο κλάδος. Ειδικότερα, θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις αυτές να αναβαθμίσουν τις επιδόσεις

(¹) Οι κωδικοί NACE: ΔΒ.17.00 — Παραγωγή κλωστοϋφαντουργικών ινών, ΔΒ.18.00 — Κατασκευή ειδών ενδυμασίας: κατεργασία και βαφή γουναρικών, ΔΓ.19.00 — Κατεργασία και δέρψη δέρματος: κατασκευή ειδών ταξιδίου (αποσκευών), τσαντών, ειδών σελοποιίας, ειδών σαγματοποιίας και υποδημάτων, 743, 748.9.

τους και να αποκτήσουν καλύτερη πρόσβαση στις αγορές μέσω της βελτίωσης της ποιότητας των προϊόντων και των παραγωγικών μεθόδων, της εισαγωγής καινοτόμων μεθόδων παραγωγής ή/και προϊόντων. Το καθεστώς δεν θα εφαρμόζεται στους τομείς άνθρακα και χάλυβα, των συνθετικών ινών και της γεωργίας.

Νομική βάση του καθεστώτος

- (3) Νομική βάση του καθεστώτος είναι οι νόμοι 2244/94 (²), 2308/95 (³) και το προεδρικό διάταγμα 93/97 (⁴).

Μορφές της ενίσχυσης

- (4) Η ενίσχυση θα έχει μορφή άμεσων (μη επιστρεπτέων) επιχορηγήσεων. Θα χορηγείται επίσης ενίσχυση για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης που δεν συνδέονται με επενδύσεις. Δεν είναι σαφές εάν η ενίσχυση θα υπόκειται σε φορολογία. Η χορήγηση της ενίσχυσης θα είναι στη διακριτική ευχέρεια των ελληνικών αρχών, με βάση αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης. Ειδικότερα, τα κριτήρια θα αφορούν την αξιολόγηση του επενδυτή (βιωσιμότητα και οικονομικά στοιχεία της εταιρείας, υποδομή, πιστοληπτική ικανότητα) και την αξιολόγηση του επενδυτικού οχεδίου (εισαγωγή νέων τεχνολογιών, ποσοστό ίδιας συμμετοχής).

Επιλέξιμα σχέδια και δαπάνες

- (5) Οι επιλέξιμες δαπάνες περιλαμβάνουν την επέκταση υφιστάμενων εγκαταστάσεων ή την έναρξη δραστηριότητας η οποία συνεπάγεται θεμελιώδη αλλαγή στο προϊόν ή τη μεθόδο παραγωγής μιας υφιστάμενης εγκαταστάσης, νέα μηχανήματα και εξοπλισμό, καθώς και άυλα περιουσιακά στοιχεία, όπως δαπάνες για τη μεταφορά τεχνολογίας με απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, αδειών εκμετάλλευσης και τεχνογνωσίας ή τεχνικών γνώσεων μη κατοχυρωμένων με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Οι επενδύσεις αντικατάστασης δεν είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση ενίσχυσης.
- (6) Το ανώτατο όριο των δαπανών όσον αφορά τις άυλες επενδύσεις δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % των επιλέξιμων δαπανών. Τα επιλέξιμα άυλα περιουσιακά στοιχεία θα εξακολουθούν να συνδέονται με την περιφέρεια που λαμβάνει την ενίσχυση και θα περιλαμβάνονται στα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης τα οποία μπορούν να αποσβεστούν.
- (7) Επιπλέον, θα χορηγείται ενίσχυση για την αποξήλωση ή τη μετεγκατάσταση υφιστάμενων μηχανημάτων ή εξοπλισμού για την αγορά λογισμικού που συνδέεται με τον έλεγχο της ποιότητας της διαδικασίας παραγωγής, για τη δημιουργία βάσεων δεδομένων για πελάτες ή εμπόρους, καθώς και τη διασύνδεση των επιχειρήσεων, τις διαφημιστικές εκστρατείες και το μάρκετινγκ.

(²) ΦΕΚ 168/A/1994.

(³) ΦΕΚ 114/A/1995.

(⁴) ΦΕΚ 92/A/1997.

- (8) Όσον αφορά τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, δεν είναι σαφές τι περιλαμβάνουν οι επιλέξιμες δαπάνες ή σε ποια βάση θα υπολογιζεται η ενίσχυση.

Αποδέκτες

- (9) Αρχικά, οι ελληνικές αρχές δήλωσαν ότι αποδέκτες μπορούν είναι οι επιχειρήσεις κάθε μεγέθους. Με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2006 (5), ανέλαβαν τη δέσμευση ότι οι αποδέκτες θα είναι μόνο μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους μεταποιητικούς τομείς της κλωστούφαντουργίας, της ένδυσης, των υποδημάτων και του δέρματος. Οι ελληνικές αρχές ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν τον ορισμό των ΜΜΕ που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 364/2004 (6). Με επιστολή δε της 8ης Ιουνίου 2006 (7), επιβεβαίωσαν ότι οι δικαιούχοι δεν θα χαρακτηρίζονται ως προβληματικές επιχειρήσεις σύμφωνα με τον ορισμό που περιέχεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (8) και ότι τυχόν ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις θα κοινοποιούνται ατομικά στην Επιτροπή.

Ἐνταση των ενισχύσεων

- (10) Αρχικά οι ελληνικές αρχές κοινοποίησαν ένα και μόνο ανώτατο όριο ενισχύσεων για το σύνολο της ελληνικής επικράτειας που έφθανε σε 55 % για τα ενδώματα περιουσιακά στοιχεία και 50 % για τα άλλα περιουσιακά στοιχεία. Ωστόσο, με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 2006 (9), ανέλαβαν τη δέσμευση να τηρήσουν τα ισχύοντα ανώτατα όρια περιφερειακών ενισχύσεων, όπως προσδιορίζονται στον χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για την Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006 (10).

'Ἄλλοι ὄροι

- (11) Οι αιτήσεις για τη χορήγηση ενίσχυσης πρέπει να υποβάλλονται πριν αρχίσουν οι εργασίες εφαρμογής του σχεδίου.

- (12) Η συμβολή του αποδέκτη στη χρηματοδότηση της επένδυσης θα πρέπει να ανέρχεται σε τουλάχιστον 25 % του επενδυτικού κόστους.

(⁵) А/30736, А.П. Ф6410/А/705.

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 364/2004 της 25ης Φεβρουαρίου 2004 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του ώστε να συμπεριλαμβάνει τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη, ΕΕ L 63 της 28.2.2004, σ. 22.

(7) А/34500, А.П. Ф6410/А/5286.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 244 της 1.10.2004, σ. 2.

⁽⁹⁾ A/30736, А.П. Ф6410/А/705.

(¹⁰) Ο ελληνικός χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων για την περίοδο 2000-2006 εγκρίθηκε από την Επιτροπή με την επιστολή N469/1999 SG(2000) D/100/611 της 21.1.2000 όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής N349/02 της 17.2.2002.

Διάρκεια και προϋπολογισμός του καθεστώτος

- (13) Το καθεστώς λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006, τελευταία ημερομηνία κατά την οποία οι ελληνικές αρχές θα είναι σε θέση να λάβουν νομικά δεσμευτικές αποφάσεις σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης. Ο συνολικός προϋπολογισμός του καθεστώτος ανέρχεται κατά προσέγγιση σε 150 εκατ. ευρώ.

Σώρευση ενισχύσεων

- (14) Με επιστολή της 8ης Ιουνίου 2006⁽¹⁾, οι ελληνικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος δεν μπορούν να σωρευθούν με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλεξίμες δαπάνες, και ότι θα τηρούνται τα ανώτατα επιτρέπόμενα όρια για τις περιφερειακές ενισχύσεις.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Νομιμότητα

- (15) Με την κοινοπόίηση του σχεδίου χορήγησης ενισχύσεων μέσω του καθεστώτος ενισχύσεων που περιγράφηκε ανωτέρω πριν αυτό τεθεί σε εφαρμογή, οι ελληνικές αρχές τήρησαν τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΚ.

Χαρακτήρας του καθεστώτος ως κρατικής ενίσχυσης

- (16) Βάσει του καθεστώτος, το κράτος χορηγεί επιχορηγήσεις σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της κλωστούφαντουργίας και της ένδυσης οι οποίες πραγματοποιούν επενδύσεις. Η ενίσχυση θα χορηγείται σε περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων, οι οποίες θα επιλέγονται από τις ελληνικές αρχές με βάση αντικειμενικά κριτήρια. Κατά την επιλογή των δικαιουχών, οι ελληνικές αρχές ασκούν κάποιο βαθμό διακριτικής ευχέρειας. Η ενίσχυση συνιστά πλεονέκτημα για τους αποδέκτες (μειώνονται οι δαπάνες των σχετικών επενδύσεων). Με αυτή την έννοια, η ενίσχυση βελτιώνει τη θέση των αποδεκτών σε σύγκριση με εκείνη των ανταγωνιστών τους σε άλλα κράτη μελή. Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι στρέβλώνει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

- (17) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση κατά τη έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης EK.

Συμβιβάσιμο του μέτρου ενίσχυσης

- (18) Αφού διαπιστώθηκε ότι το καθεστώς συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης EK, είναι απαραίτητο να εξεταστεί κατά πόσο το μέτρο μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά.

(¹¹) А/34500, А.П. Ф6410/А/5286.

- (19) Η Επιτροπή εξέτασε το καθεστώς με βάση το άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ, και ιδίως με βάση τις “κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα”⁽¹²⁾ (αναφέρονται στο εξής ως ΚΕΠΧ), τον κανονισμό για τις MME⁽¹³⁾ και τον κανονισμό για την απασχόληση⁽¹⁴⁾. Τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής συνοψίζονται στη συνέχεια.

(20) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ένα μέρος των ενισχύσεων που κοινοποιήθηκαν ότι χορηγούνται σε σχέδια για αρχική επένδυση στην Ελλάδα, τα οποία είναι εξ ολοκλήρου επιλεξίμα για τη χορήγηση περιφερειακών ενισχύσεων βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ μέχρι τις 31.12.2006. Αυτό ισχύει ιδίως για τις επενδύσεις σε κτίρια και εγκαταστάσεις ή μηχανήματα. Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι μέγιστες εντάσεις των επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγούνται βάσει του καθεστώτος είναι σύμφωνες με τα ανώτατα όρια περιφερειακών ενισχύσεων που ισχύουν για την Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006. Το καθεστώς αυτό λήγει την ίδια ημερομηνία όπως και ο ισχύων χάρτης περιφερειακών ενισχύσεων, δηλαδή στις 31.12.2006.

(21) Οι ελληνικές αρχές σκοπεύουν επίσης να χορηγήσουν περιφερειακές ενισχύσεις για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης που δεν συνδέονται με επενδυτικά σχέδια. Ωστόσο, δεν παρέχονται περισσότερες επεξήγησις. Η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες, ειδικότερα σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού της ενίσχυσης έτσι ώστε να είναι σε θέση να αξιολογήσει το συμβατό της βάσει των ΚΕΠΧ ή του κανονισμού για την απασχόληση.

(22) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι ορισμένα από τα μέτρα ενίσχυσης που κοινοποιήθηκαν ενδέχεται να συνιστούν ενίσχυση λειτουργίας, δεδομένου ότι αποσκοπούν στη μείωση των τρεχουσών δαπανών των επιχειρήσεων. Αυτό ισχύει ιδίως για τη στήριξη που χορηγείται για την αποξήλωση και τη μετεγκατάσταση υφιστάμενου εξοπλισμού, την αγορά λογισμικού που συνδέεται με τον έλεγχο ποιότητας των διαδικασιών παραγωγής, τη δημιουργία βάσεων δεδομένων καθώς και τη διασύνδεση των επιχειρήσεων, τις διαφημιστικές εκστρατείες και τις δαπάνες μάρκετινγκ. Δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι οι δαπάνες μάρκετινγκ μπορεί να συνδέονται με τις εξαγωγικές δραστηριότητες και, συνεπώς, να συνιστούν εξαγωγικές ενισχύσεις.

(23) Σύμφωνα με το σημείο 4.15 των ΚΕΠΧ, οι ενισχύσεις λειτουργίας καταρχήν απαγορεύονται, αλλά κατ’ εξαίρεση, μπορούν να χορηγούνται ενισχύσεις λειτουργίας σε περιοχές που δικαιούνται την παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α), υπό τον όρο ότι (i) δικαιολογούνται από τη συμβολή τους στην περιφερειακή ανάπτυξη και το χαρακτήρα τους και (ii) το ύψος τους είναι ανάλογο προς τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Επίσης πρέπει να μειώνονται προοδευτικά και να χορηγούνται για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, παρόλο που ζητήθηκε επανειλημμένα από την Επιτροπή, οι ελληνικές αρχές δεν απέδειξαν ότι τα διαφρωτικά προβλήματα των περιοχών είναι τόσο σοβαρά ώστε η περιφερειακή επενδυτική ενίσχυση να

⁽¹²⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2204/2002 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις στην απασχόληση, ΕΕ L 337 της 13.12.2002, σ. 3.

μην είναι επαρκής για να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης και ότι η επενδυτική ενίσχυση θα πρέπει να συμπληρωθεί από περιφερειακή ενίσχυση λειτουργίας. Διαφεβαίνουν απλώς ότι οι ενισχύσεις λειτουργίας είναι καθοριστικές για τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των κλάδων αυτών, οι οποίοι είναι κρίσιμοι για τις σχετικές περιφέρειες. Επιπλέον, δεν παρέχονται πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες εντάσεις των ενισχύσεων όσον αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας.

- (24) Λαμβάνοντας υπόψη την ανεπαρκή αιτιολόγηση των συγκεκριμένων προβλημάτων τα οποία προορίζονται να επιλύσουν τα ανωτέρω μέτρα, η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες για να είναι σε θέση να εκτιμήσει το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων λειτουργίας με την κοινή αγορά. Σχετικά με την πτυχή αυτή, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καλούνται να υποβάλουν όλες τις σχετικές παρατηρήσεις τους.

(25) Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το καθεστώς στοχεύει σε ένα συγκεκριμένο κλάδο της ελληνικής οικονομίας, και συγκεκριμένα την κλωστοϋφαντουργία, τη βιομηχανία ένδυσης και δέρματος. Η Επιτροπή έχει την άποψη ότι οι ενισχύσεις που περιορίζονται σε ένα τομέα δραστηριότητας μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά και ότι τα αποτελέσματά τους στην περιφερειακή ανάπτυξη είναι πιθανό να είναι πολύ περιορισμένα. Οι ενισχύσεις αυτές υπάγονται εν γένει σε συγκεκριμένες ή τομεακές βιομηχανικές πολιτικές και συχνά δεν συνάδουν με το πνέυμα της πολιτικής περιφερειακών ενισχύσεων αυτής καθεαυτής. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να παραμείνει ουδέτερη όσον αφορά την κατανομή παραγωγικών πόρων μεταξύ των διαφόρων οικονομικών τομέων και δραστηριοτήτων⁽¹⁵⁾.

(26) Οι ελληνικές αρχές ισχυρίζονται ότι η σταδιακή κατάργηση των ποσοστώσεων από το 1995 και η απελευθέρωση των εισαγωγών από το 2005 στην κλωστοϋφαντουργία έπληξαν την ελληνική κλωστοϋφαντουργία, και τη βιομηχανία ένδυσης και δέρματος και οδήγησαν σε απώλεια θέσεων εργασίας και στο κλείσιμο ενός σημαντικού αριθμού των επιχειρήσεων του κλάδου. Επισημαίνουν ότι στη βιομηχανία ένδυσης και μόνο από το 1995 έως το 2004, έκλεισε το 50 % των επιχειρήσεων και η απασχόληση μειώθηκε κατά 16 %. Το πρόβλημα επιδεινώνεται με τη μετεγκατάσταση των ελληνικών επιχειρήσεων σε γειτονικές βαλκανικές χώρες και ιδίως τη Βουλγαρία. Συνεπώς, οι ελληνικές αρχές έχουν την άποψη ότι πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα έτσι ώστε να υποστηριχθεί και να ενισχυθεί ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους ανωτέρω τομείς.

- (27) Η Επιτροπή χρειάζεται περισσότερες πληροφορίες για να αξιολογήσει κατά πόσο ένα καθεστώς ενισχύσεων που περιορίζεται σε ένα τομέα της οικονομίας αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας στρατηγικής περιφερειακής ανάπτυξης με σαφώς καθορισμένους στόχους. Οι ελληνικές αρχές δεν εξήγησαν για ποιο λόγο το υφιστάμενο γενικό καθεστώς οριζόντιων ενισχύσεων δεν είναι επαρκές για να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης.

⁽¹⁵⁾ Βλ. επίσης τμήμα 2 των ΚΕΠΧ.

- (28) Επιπλέον, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι υπάρχει έντονος ανταγωνισμός στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος, και οι εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών είναι εκτεταμένες. Κατά συνέπεια, η έγκριση ενός τέτοιου καθεστώτος στην Ελλάδα θα αποτελούσε σοβαρή απειλή για στρέβλωση του ανταγωνισμού. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν είναι βέβαιη εάν μια τέτοια ενίσχυση δεν θα οδηγήσει σε απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην ΕΕ. Σχετικά με την πτυχή αυτή, οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι καλούνται να υποβάλουν όλες τις σχετικές παρατηρήσεις τους.
- (29) Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση περιφερειακής ενίσχυσης:
- Το μέτρο δεν προβλέπει υποχρέωση διατήρησης της σχετικής επένδυσης και των θέσεων απασχόλησης που δημιουργούνται στην επιλέξιμη περιφέρεια επί μια τουλάχιστον πενταετία.
 - Το μέτρο δεν προβλέπει το δικαίωμα για τις αρχές που χορηγούν την ενίσχυση να ζητούν την πλήρη ανάκτηση τους σε περίπτωση παράβασης των προϋποθέσεων χορήγησης.
- (30) Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Επιτροπή, μετά από αρχική προκαταρκτική εξέταση του μέτρου, έχει αμφιβολίες για το αν και σε ποιο βαθμό το κοινοποιηθέν καθεστώς ενίσχυσεων μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να σχηματίσει εκ πρώτης όψεως (*prima facie*) γνώμη για τον εν μέρει ή πλήρως συμβιβάσιμο χαρακτήρα του εξεταζόμενου μέτρου και θεωρεί ότι απαιτείται διεξοδικότερη ανάλυση του μέτρου ενίσχυσης. Η Επιτροπή οφείλει να πραγματοποιήσει όλες τις απαιτούμενες διαβουλεύσεις και, συνεπώς, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, εάν η αρχική έρευνα δεν επιτρέψει την αντιμετώπιση όλων των δυσχερεών που συνδέονται με την εξακρίβωση του συμβιβάσιμου της ενίσχυσης με την κοινή αγορά. Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που θα υποβληθούν τόσο από το οικείο κράτος μέλος όσο και από τους ενδιαφερόμενους τρίτους, η Επιτροπή θα αξιολογήσει το μέτρο και θα λάβει την τελική της απόφαση.

4. ΑΠΟΦΑΣΗ

- (31) Λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω παρατηρήσεις, η Επιτροπή συμφωνεί με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 88

παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, καλεί την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να παράσχει όλες τις πληροφορίες που θα συνέβαλαν στην αξιολόγηση του μέτρου, εντός προθεσμίας ενός μήνα από την παραλαβή της παρούσας επιστολής. Στις πληροφορίες αυτές πρέπει ιδίως να διευκρινίζονται τα εξής:

- να αποδεικνύεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων που αφορά ειδικά τους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος της Ελλάδας, συμβάλλει σε μια συνεκτική στρατηγική περιφερειακής ανάπτυξης και ότι δεν θα οδηγήσει σε απαράδεκτες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Ειδικότερα, οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να εξηγήσουν για ποιο λόγο το υφιστάμενο γενικό καθεστώς οριζόντιων ενισχύσεων δεν θα επαρκούσε να θέσει σε λειτουργία μια διαδικασία περιφερειακής ανάπτυξης;
- βάσει ποιων στοιχείων αιτιολογείται η ανάκη χορήγησης ενίσχυσης λειτουργίας σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης και του δέρματος της Ελλάδας;
- να αναφέρονται λεπτομέρεις όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης;
- να δικαιολογείται γιατί το μέτρο δεν περιλαμβάνει υποχρέωση διατήρησης της επένδυσης και των δημιουργούμενων θέσεων εργασίας στην επιλέξιμη περιοχή για διάστημα τουλάχιστον πέντε ετών.
- να εξηγείται γιατί το μέτρο δεν προβλέπει δικαίωμα της χορηγούσας αρχής να ζητήσει πλήρη επιστροφή της ενίσχυσης σε περίπτωση παραβίασης των όρων χορήγησης.

- (32) Η Επιτροπή γνωστοποιεί στην Ελλάδα ότι θα ενημερώσει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και σχετικής περίληψής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, θα ενημερώσει τους ενδιαφερόμενους στις χώρες της ΕΖΕΣ που έχουν υπογράψει τη συμφωνία με τον ΕΟΧ, με δημοσίευση ανακοίνωσης το συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα ενημερώσει την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ με την αποστολή αντιγράφου της παρούσας επιστολής. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της δημοσίευσής της.“

Valstybių narių pranešama informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal 2002 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/10)

Pagalbos Nr.	XE 26/05	
Valstybė narė	Lenkija	
Regionas	Dolny Śląsk Miasto Świdnica	
Pagalbos schemas pavadinimas	Pagalbos užimtumui schema (taikoma pagal bendrijų išimčią sistemą) skirta verslininkams, kuriantiems naujas darbo vietas Świdnicos miesto valsčiaus teritorijoje	
Teisinis pagrindas	Prawo krajowe: art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.) Bendrijos teisė: 2002 m. gruodžio 5 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui	
Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą	Metinė bendra suma	1,24 mln. EUR
	Garantuotos paskolos	
Didžiausias pagalbos intensyvumas	Pagal reglamento 4 straipsnio 2–5 dalis, 5 ir 6 straipsnius	Taip
Igyvendinimo data	2005 9 14	
Pagalbos schemas arba individualios pagalbos trukmė	Iki 2006 12 31	
Pagalbos tikslas	4 straipsnis: darbo vietų kūrimas	Taip
	5 straipsnis: palankių sąlygų neturinčių darbuotojų ir neigalių darbuotojų įdarbinimas	
	6 straipsnis: neigalių darbuotojų užimtumas	
Ekonomikos sektoriai, su kuriais susijusi pagalba	Visi Bendrijos sektoriai (!), kuriems gali būti skiriama pagalba užimtumui	Taip
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Prezydent Miasta Świdnicy Urząd Miejski ul. Armii Krajowej 49 PL-58-100 Świdnica	
Pagalba, apie kurią reikia iš anksto pranešti Komisijai	Pagal reglamento 9 straipsnį	Taip

(!) Išskyrus laivų statybos sektorius ir kitus sektorius, kuriems taikomos specialios taisyklės, numatytos reglamentuose ir direktyvose, nustatančiose valstybės pagalbos sektoriui tvarką.

Valstybių narių pranešama informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 68/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo pagalbai mokymui

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/11)

Pagalbos Nr.	XT 44/06		
Valstybė narė	Malta		
Pagalbos schemas arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas	Training Assistance		
Teisinis pagrindas	Business Promotion Regulations (S.L. 325.06)		
Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma	Pagalbos schema	Metinė bendra suma	6 mln. EUR
		Garantuotos paskolos	
	Individuali pagalba	Bendra pagalbos suma	
		Garantuotos paskolos	
Didžiausias pagalbos intensyvumas	Pagal reglamento 4 straipsnio 2–7 dalis		Taip
Igyvendinimo data	2006 8 1		
Pagalbos schemas arba individualios pagalbos trukmė	Iki 2007 12 31		
Pagalbos tikslas	Bendrasis mokymas		Taip
	Specialusis mokymas		Taip
Ekonomikos sektoriai	Atskiri sektoriai		Taip
	Kita apdirbamoji pramonė		Taip
	Kitos paslaugos		Taip
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Malta Enterprise Corporation		
	Enterprise Center Industrial Estate MT-San Gwann SGN 09		
Didelės individualios pagalbos subsidyjai	Pagal reglamento 5 straipsnį		Taip

Pagalbos Nr.	XT 46/06		
Valstybė narė	Malta		
Pagalbos schemas arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas	ETC Training Aid Programme		
Teisinis pagrindas	Employment and Training Services Act (Cap. 343)		
Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą arba bendra įmonei suteiktos individualios pagalbos suma	Pagalbos schema	Metinė bendra suma	1,2 mln. EUR
		Garantuotos paskolos	
	Individuali pagalba	Bendra pagalbos suma	
		Garantuotos paskolos	

Didžiausias pagalbos intensyvumas	Pagal reglamento 4 straipsnio 2–7 dalis	Taip
Igyvendinimo data	2006 9 1	
Pagalbos schemas arba individualios pagalbos trukmė	Iki 2007 12 31 (*)	
Pagalbos tikslas	Bendrasis mokymas	Taip
	Specialusis mokymas	Taip
Ekonomikos sektoriai	Visi sektoriai, kuriems gali būti skiriama pagalba mokymui	Taip
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Employment and Training Corporation Head Office Hal-Far, P.O. Box 20, MT-Birzebbuga, BBG 01	
Didelės individualios pagalbos subsi- dijos	Pagal reglamento 5 straipsnį	Taip

(*) Ši schema bus pritaikyta, atsižvelgiant į taisykles, taikomas pakeitus Komisijos reglamentą (EB) Nr. 68/2001.

**Išankstinis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M. 4504 — SFR/TELE 2 France)**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/12)

1. 2006 m. lapkričio 28 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonė „SFR SA“ (toliau — SFR, Prancūzija), kontroliuojama įmonių „Vivendi SA“ (toliau — „Vivendi“, Prancūzija) ir „Vodafone Group plc“ (toliau — „Vodafone“, Jungtinė Karalystė), pirkdama akcijas įgyla, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, išskirtinę įmonęs „TELE 2 France“ (toliau — „TELE 2“, Prancūzija) fiksuoto ryšio telefonijos ir internto verslo kontrolę. Tai nesusiję su „TELE 2“ judriojo ryšio paslaugų verslu.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra ši:

- „Vivendi“: žiniasklaida ir telekomunikacijos;
- „Vodafone“: judrusis ryšys;
- SFR: judriojo ryšio paslaugos Prancūzijoje;
- „TELE 2“: fiksuoto ir judriojo ryšio, interneto ir DSL TV paslaugos Prancūzijoje.

3. Remdamasi pradiniu pranešimo nagrinėjimu, Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu.

4. Komisija kviečia suinteresuotąsias trečiąsias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Jas Komisijai galima siųsti faksu (32 2) 296 4301 arba 296 7244 arba paštu su nuoroda COMP/M.4504 — SFR/TELE 2 France šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la Concurrence
Greffé Fusions
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

**Išankstiniis pranešimas apie koncentraciją
(Byla Nr. COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB)
Bylą numatoma nagrinėti supaprastinta tvarka**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/13)

1. 2006 m. lapkričio 29 d. pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 4 straipsnį Komisija gavo pranešimą apie siūlomą koncentraciją, kai įmonės „HAL Investments B.V.“ (toliau — HAL, Nyderlandai) ir „Egeria Capital B.V.“ (toliau — „Egeria“, Nyderlandai), pirkdamos akcijas įgyja, kaip apibrėžta Tarybos reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, bendrą įmonę „N.V. Nationale Borg-Maatschappij“ (toliau — NB, Nyderlandai) kontrole.

2. Atitinkamų įmonių verslo veikla yra ši:

- HAL: tarptautinė investicinė bendrovė, investuojanti į įvairius sektorius;
- „Egeria“: privataus kapitalo įmonė, investuojanti į įvairias bendroves Nyderlanduose arba bendroves, turinčias ryšį su Olandija;
- NB: obligacijas ir garantijas išduodanti specializuota draudimo kompanija.

3. Remdamas pradiniu pranešimo nagrinėjimu, Komisija mano, kad sandoriui, apie kurį buvo pranešta, galėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 139/2004. Komisijai paliekama teisė priimti galutinį sprendimą šiuo klausimu. Remiantis Komisijos pranešimu dėl supaprastintos tam tikrų koncentracijų nagrinėjimo procedūros pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004⁽²⁾, reikėtų pažymėti, kad šią bylą numatoma nagrinėti pranešime nurodyta tvarka.

4. Komisija kviečia suinteresuotąsias trečiasias šalis pateikti savo pastabas dėl siūlyto veiksmo.

Pastabos Komisijai turi būti pateiktos ne vėliau kaip per 10 dienų nuo šio pranešimo paskelbimo. Jas Komisijai galima siųsti faksu (32 2) 296 43 01 arba 296 72 44 arba paštu su nuoroda COMP/M.4501 — HAL/Egeria/NB šiuo adresu:

Commission européenne
Direction générale de la Concurrence
Greffé Fusions
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

⁽²⁾ OL L 56, 2005 3 5, p. 32.

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai
(Byla Nr. COMP/M.4242 — Thermo Electron/Fisher Scientific)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/14)

2006 m. lapkričio 9 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendraja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 2 dalimi. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skiltyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, išskaitant tokį sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių.
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4242 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai
(Byla Nr. COMP/M.4271 — Daikin/OYL)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/15)

2006 m. spalio 2 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendraja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skiltyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, išskaitant tokį sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių.
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4271 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Neprieštaravimas praneštai koncentracijai**(Byla Nr. COMP/M.4428 — AXA/Gerflor)**

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/C 297/16)

2006 m. lapkričio 15 d. Komisija nusprendė neprieštarauti dėl pavadinime praneštos koncentracijos ir paskelbti ją suderinama su bendraja rinka. Šis sprendimas priimamas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas šio sprendimo tekstas yra anglų. Sprendimas bus viešai paskelbtas tada, kai iš jo bus pašalinta profesine paslaptimi laikoma informacija. Sprendimą bus galima rasti:

- Europa interneto svetainės konkurencijos skiltyje (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ši svetainė suteikia galimybę rasti atskirus sprendimus dėl koncentracijos, išskaitant tokį sprendimų indeksus pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, priėmimo datą ir sektorių.
- elektroniniu formatu EUR-Lex interneto svetainėje 32006M4428 dokumento numeriu. EUR-Lex svetainėje galima rasti įvairius Europos teisės dokumentus. (<http://eur-lex.europa.eu>)

EUROPOS EKONOMINĖ ERDVĖ

ELPA PRIEŽIŪROS TARNYBA

ELPA valstybių pateikta informacija apie valstybės pagalbą, teikiamą pagal EEE susitarimo XV priedo 1 punkto f papunktyje nurodytą aktą [Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms]

(2006/C 297/17)

Pagalbos Nr.	Pagalba mažoms ir vidutinėms įmonėms 1/2006
ELPA valstybė	Norvegija
Regionas	Hordaland, Vakaru Norvegija
Pagalbos schemas arba įmonės, gaunančios individualią pagalbą, pavadinimas	„Pilotprosjekt for å utløyse ei bioenerginæring i Hordaland“. (Bandomasis projektas, kuriuo Hordaland regione skatinamas bioenergijos sektoriaus sukūrimas)
Teisinis pagrindas	2005 m. spalio 12 d. Hordaland apskrities tarybos sprendimas dėl biudžeto. 2006 m. sausio 17 d. Hordaland apskrities tarybos raštas
Planuojamos metinės išlaidos pagal schemą	Metinė bendra pagalbos suma: 2006 metais — 0,25 mln. EUR (2 mln. NOK), 2007 metais — 0,125 mln. EUR (1 mln. NOK), 2008 metais — 0,125 mln. EUR (1 mln. NOK)
Didžiausias pagalbos intensyvumas	Pagal reglamento 4 straipsnio 2–6 dalis ir 5 straipsnį
Igyvendinimo data	2006 3 16
Pagalbos schemas arba individualios pagalbos laikotarpis	2008 12 31
Pagalbos tikslas	Pagalba mažoms ir vidutinėms įmonėms. Investicinė pagalba ir pagalba konsultacijų bei kitoms paslaugoms.
Ekonomikos sektorius (-iai)	Atskiri sektoriai: Kita gamyba (bioenergija)
Pagalbą teikiančios institucijos pavadinimas ir adresas	Osterfjord Næringsamarbeid N-5282 Lonevåg
Didelės individualiai teikiamos pagalbos subsidijos	Pagal reglamento 6 straipsnį

ELPA TEISMAS

TEISMO SPRENDIMAS

2006 m. gegužės 3 d.

Byloje E-3/05

ELPA priežiūros institucija prieš Norvegijos Karalystę

(Susitarančios šalies įsipareigojimų neįvykdymas — laisvas darbuotojų judėjimas — migruojančių darbuotojų, kurių šeimos nariai gyvena ne jų darbo EEE valstybėje, socialinė apsauga — regioninis gyvenamosios vienos reikalavimas išmokoms šeimai gauti — Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 73 straipsnis — Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis — diskriminacija — darnaus sureguliuavimo skatinimo pagrindas

(2006/C 297/18)

Byloje E-3/05 ELPA priežiūros institucija prieš Norvegijos Karalystę — PRAŠYMAS paskelbti, kad Norvegijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EEE susitarimo VI priedo 1 punkte nurodyto Akto (1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje), suderinto su EEE susitarimu 1 protokolu, 73 straipsni; atitinkamai pagal tą patį reikalavimą neįvykdė savo įsipareigojimų pagal V priedo 2 punkte nurodyto Akto (1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje), suderinto su EEE susitarimu 1 protokolu, 7 straipsnio 2 dalį, Teismas, sudarytas iš Carl Baudenbacher (pirmininkas), teisėjų Henrik Bull ir Thorgeir Örlygsson (teisėjas pranešėjas), 2006 m. gegužės 3 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinė dalis yra tokia:

1. Atmeta prašymą.
2. Nurodo ELPA priežiūros institucijai atlyginti išlaidas atsakovui.

TEISMO SPRENDIMAS**2006 m. birželio 29 d.****(Sujungtose bylose E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05 ir E-9/05)****ELPA priežiūros institucija prieš Lichtenšteino Kunigaikštystę**

(Susitarančiosios šalies įsipareigojimų neįvykdymas — 2002 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos direktyva 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo į prieigos prie jų (Prieigos Direktyva) — 2000 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų Direktyva) — 2000 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universalijų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universalijų paslaugų Direktyva))

(2006/C 297/19)

Sujungtose bylose E-5/05, E-6/05, E-7/05, E-8/05 ir E-9/05, ELPA priežiūros institucija prieš Lichtenšteino Kunigaikštystę — PRAŠYMAI paskelbti, kad per nustatytą laikotarpį nepriėmusi priemonių, būtinų EEE susitarimo XIV priedo 13a punkte ir XI priedo 5cj, 5ck, 5cl ir 5cm punktuose nurodytus aktus, t. y. 2002 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos direktyvą 2002/77/EB ir 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/21/EB ir 2002/22/EB, suderintus su EEE susitarimu 1 protokolu ir minėto susitarimo XIV ir XI prieduose pateiktomis sektorinėmis adaptacijomis, igyvendinimui arba apie jas nepranešusi ELPA priežiūros institucijai, Lichtenšteino Kunigaikštystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal minėtus aktus ir EEE susitarimo 7 straipsnį, Teismas, sudarytas iš: Carl Baudenbacher (pirmyninkas), teisėjų Thorgeir Örlygsson ir Henrik Bull (teisėjas pranešėjas), 2006 m. birželio 29 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinė dalis yra tokia:

1. Paskelbia, kad per nustatytą laikotarpį nepriėmusi priemonių, būtinų EEE susitarimo XIV priedo 13a punkte (taip pat informaciniais tikslais išvardytus XI priedo 5 cg punkte) ir XI priedo 5cj, 5ck, 5cl ir 5cm punktuose nurodytus aktus, t. y. 2002 m. rugpjūčio 16 d. Komisijos direktyvą 2002/77/EB ir 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/21/EB ir 2002/22/EB, suderintus su EEE susitarimu 1 protokolu ir minėto susitarimo XIV ir XI prieduose pateiktomis sektorinėmis adaptacijomis, igyvendinimui arba apie jas nepranešusi ELPA priežiūros institucijai, Lichtenšteino Kunigaikštystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal minėtus aktus ir EEE susitarimo 7 straipsnį.
2. Nurodo Lichtenšteino Kunigaikštystei padengti bylinėjimosi išlaidas.

KLAIDŲ IŠTAISYMAS**Valstybės pagalbos N. 625/06 — Italija — klaidų ištaisymas***(Europos Sąjungos oficialusis leidinys C 291, 2006 m. lapkričio 30 d.)*

(2006/C 297/20)

16 puslapyje, antroje eilutėje „Pagalbos Nr.“:

vietoje „N. 625/06“

skaityti „N 625/06“.

Valstybės pagalbos N. 51/06 — Italija — klaidų ištaisymas*(Europos Sąjungos oficialusis leidinys C 291, 2006 m. lapkričio 30 d.)*

(2006/C 297/21)

17 puslapyje, antroje eilutėje „Pagalbos Nr.“:

vietoje: „N. 51/06“

skaityti: „NN 51/06“.

UK-Kardifas: Reguliaraus oro susisiekimo vykdymas**Jungtinė Karalystė kviečia dalyvauti konkurse pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 4 straipsnio 1 dalies d punktą dėl reguliarojo oro susisiekimo tarp Kardifo ir RAF Valley, Anglesis**

(2006 10 14 Europos Sąjungos oficialusis leidinys Nr. C 248)

(„Europos Bendrijos Oficialiojo Leidinio“ priedas Nr. S 197 14.10.2006, atviras konkursas, 208709-2006)

(2006/C 297/22)

Head of Procurement, Procurement Branch 6, RNR Division, Room 2-045, National Assembly for Wales, Cathays Park, Cardiff CF10 3NQ, United Kingdom.

vietoje: 9. **Galutinis paraiškų pateikimo terminas:** Vienas mėnuo po šio skelbimo publikavimo datos.skaityk: 9. **Galutinis paraiškų pateikimo terminas:** 2006 12 20.
